

Міністерство освіти та науки України
Львівський національний університет імені Івана Франка
Філологічний факультет

Катедра української літератури
імені акад. Михайла Возняка

**ВПЛИВ КУЛЬТУРНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ КИТАЮ
ТА УКРАЇНИ НА ЛІТЕРАТУРНУ ОСВІТУ**

Магістерська робота
студентки II курсу групи ФЛУМ-21с
спеціалізації 035.01 Українська мова та література
(освітня програма “Українська мова та література”)
денної форми здобуття освіти
Люй Янсун

Науковий керівник – д.ф.н. доц. Микитюк В. І.

Львів – 2022

Каталог

Анотація	1
ABSTRACT	3
Розділ 1 : Вступ.....	5
Розділ I. Передумови для проведення дослідження.....	5
I. Культурні відмінності між Китаєм та Українською державою	5
II. Вплив культурних відмінностей на літературну освіту	8
Розділ II. Сучасний стан вітчизняних та зарубіжних досліджень	9
I. Поточний стан вітчизняних досліджень	9
II. Стан зарубіжних досліджень	13
Розділ III. Цілі та методологія дослідження.....	17
I. Мета та значення дослідження.....	17
II. Методологія дослідження.....	18
Розділ 2 Відповідні теоретичні засади.....	20
Розділ I. Культура.....	20
I. Поняття культури.....	20
II. культурні цінності	21
Розділ II. Вплив культури на освіту	22
I. Культура та освіта.....	22
Розділ 3 Вплив культурних відмінностей між Китаєм та Україною на літературну освіту....	23
Розділ I. Вплив китайської культури на літературну освіту	23
I. Вплив давньокитайської культури на літературну освіту	23
II. Вплив сучасної китайської культури на літературну освіту.....	30
Розділ II. Вплив української культури на літературну освіту	33
I. Вплив давньоукраїнської культури на літературну освіту	33
II. Вплив сучасної української культури на літературну освіту.....	37
Розділ III Порівняльний аналіз впливу культурних відмінностей на літературну освіту в Китаї та Україні.....	45
I. Порівняльний аналіз впливу стародавніх культур на літературну освіту в Китаї та Україні.....	45
II. Порівняльний аналіз впливу сучасної культури на літературну освіту в Китаї та Україні.....	51
Розділ 4 Вплив культурних відмінностей на різні етапи освіти.....	52
Розділ I. Вплив культурних відмінностей на базову освіту.....	52
I. вплив давніх культурних відмінностей на базову літературну освіту	52
II. Вплив сучасних культурних відмінностей на базову літературну освіту	56
Розділ II: Вплив культурних відмінностей на вищу літературну освіту	61
I. вплив давніх культурних відмінностей на вищу літературну освіту	61
II. Вплив сучасних культурних відмінностей на вищу освіту.....	65
Розділ 5 Висновки	72
Посилання	78
Подяки.....	82

Анотація

Кожна культура має свій унікальний світогляд і цінності, і кожна країна має свою відповідну точку для освіти, освітні моделі та взаємовідносини між вчителем і учнем у різних культурних контекстах. Через освіту люди передають молоді свої культурні норми, цінності та переконання, а культурні особливості також впливають на способи та методи навчання. Останніми роками Україна та Китай дедалі більше співпрацюють у сфері освіти, багато українських студентів навчаються в Китаї та багато китайських студентів в Україні. Іноземна культура призводить до того, що як українські студенти в Китаї, так і китайські студенти в Україні стикаються з різними проблемами і навіть не можуть завершити навчання. Розуміння відмінностей між ними може призвести до більш плавного міжкультурного виховання.

У статті проаналізовано культурно-освітню ситуацію в Китаї та Україні, а також літературний вплив давньої і сучасної китайської та української культури на базову і вищу освіту в обох країнах. Сподіваємося, що читач знайде її корисною.

Аналіз показує, що культури Китаю та України мають як спільні, так і відмінні риси, причому відмінності переважають. У давнину в Китаї сповідували буддизм і даосизм та шанували конфуціанську культуру, а після реформування та відкритості країни була

впроваджена відкрита економіка та стрімко розвивалося суспільство. У давнину Україна перебувала під сильним впливом православної церкви, не мала незалежної державної форми і перебувала під сильним впливом радянської моделі. Після здобуття незалежності виник конфлікт між потребами розвитку і старими ресурсами, а в останні роки вона зробила вибір на користь "європейських стандартів" і тісно пов'язана з Європою. Між китайською освітою та українською також існують спільні та відмінні риси. У Китаї з давніх часів статус вчителя є високим, і всі надають великого значення навчанню та активно вбирають кращий зарубіжний освітній досвід, спираючись на розвиток освіти в країні. Українська освіта на початку свого існування не мала власного стилю, вчителі мали низький статус, а в останні роки - європейського стилю освіти. Завдяки аналізу культур Китаю та України та аналізу освіти під впливом культури, це дозволить китайським та українським освітянам або іноземним студентам мати попереднє уявлення про країни один одного та надасть певну інформацію, яка допоможе обом країнам у їхніх культурних та освітніх обмінах.

Ключові слова: культурні відмінності, освіта, Китай, Україна, порівняння, література

ABSTRACT

Each culture has its own unique worldview and values, and each country has its own starting point for education, educational models and teacher-student relationships in different cultural contexts. Through education, people transmit their cultural norms, values and beliefs to young people, and cultural characteristics also influence the ways and methods of learning. In recent years, Ukraine and China have increasingly cooperated in education, with many Ukrainian students studying in China and many Chinese students in Ukraine. The foreign culture causes both Ukrainian students in China and Chinese students in Ukraine to face different problems and even fail to complete their studies. Understanding the differences between them can lead to smoother intercultural education.

The article analyzes the cultural and educational situation in China and Ukraine, as well as the literary influence of ancient and modern Chinese and Ukrainian culture on basic and higher education in both countries. We hope that the reader will find it useful.

The analysis shows that the cultures of China and Ukraine have both common and distinctive features, with differences prevailing. In ancient times, China practiced Buddhism and Taoism and revered Confucian culture, and after the reform and opening up of the country, an open economy was introduced and society developed rapidly. In ancient times, Ukraine was strongly influenced by the Orthodox Church, had no

independent state form and was strongly influenced by the Soviet model. After gaining independence, there was a conflict between the needs of development and old resources, and in recent years it has opted for "European standards" and is closely linked to Europe. There are also common and distinctive features between Chinese education and Ukrainian education. In China, the status of the teacher has been high since ancient times, and everyone attaches great importance to learning and actively absorbs the best foreign educational experience, relying on the development of education in the country. Ukrainian education at the beginning of its existence did not have its own style, teachers had a low status, and in recent years - the European style of education. Through the analysis of the cultures of China and Ukraine and the analysis of education under the influence of culture, it will allow Chinese and Ukrainian educators or foreign students to have a preliminary understanding of each other's countries and provide some information to help both countries in their cultural and educational exchanges.

Keywords: cultural differences, education, China, Ukraine, comparison, literature

Розділ 1 : Вступ

Розділ I. Передумови для проведення дослідження

Світ - це не єдина, а багата і різнобарвна культура, яка зумовлює більші чи менші культурні відмінності між різними країнами чи народами. Я - іноземний студент з Китаю, і за час свого навчання та життя в Україні я виявив, що існує багато відмінностей між українською та китайською культурою та освітою. Китай є великою країною, розташованою в Азії, в той час як Україна є другою за величиною країною в Європі. Також можуть існувати відмінності в етиці, мові, поглядах і думках, способах ведення справ, харчових звичках, етикеті гостинності, одязі та інших аспектах двох країн. Культура - це весь спектр людської діяльності та її продуктів, на відміну від політики та економіки. Культура та освіта є взаємозалежними та взаємодоповнюючими.

Порівняльна рефлексія культурних відмінностей між Китаєм та Україною використовується для аналізу літературного впливу культурних відмінностей між двома країнами на дошкільну, базову та вищу освіту.

I. Культурні відмінності між Китаєм та Українською державою

Китай та Україна мають більше культурних відмінностей, які

коротко описані нижче.

1. Різні уявлення про те, як поводитися з людьми у світі

Історія Китаю налічує понад 4000 років, і гармонія є однією з традиційних ідеологічних концепцій народу Хань. "Середина" означає, що емоції людей, такі як щастя, гнів, смуток і радість, не виставляються напоказ; а "гармонія" означає, що навіть якщо різні емоції повинні виражатися, вони не повинні бути нестримними і повинні бути доречними. Коли у людей буде помірковане і гармонійне мислення, вони будуть неупередженими у відносинах зі світом, а це призведе до соціальної стабільності в країні. Саме прагнення до золоті середини та гармонії породило у китайського народу "витонченість", "евфемізм", "скромність" та "інтровертованість". Саме прагнення до золоті середини та гармонії зумовило "витонченість", "евфемізм", "скромність" та "інтровертність" китайського народу. Україна, з іншого боку, є країною, що розвивається, яка не мала можливості розвивати власну культуру, оскільки до цього часу не була незалежною. І на нього дуже сильно вплинула православна культура в давнину, культура радянського періоду і сучасні європейські цінності в новітні часи. В Україні немає поняття "втратити обличчя", українці можуть відкрито критикувати один одного та висловлювати свої претензії.

Вплив на освіту: У китайських школах китайські учні не люблять

розмовляти і не люблять привертати до себе багато уваги. Китайські студенти часто бояться ставити запитання викладачам і вважають, що їм соромно, якщо вони їх не розуміють. У давніх українських школах учні також з великою повагою ставилися до своїх вчителів і навчалися в авторитетній манері, однак зараз, у контексті "європейського вибору" України, країна змінила методи викладання, щоб створити більш вільне навчальне середовище для учнів. Але зараз, у контексті європейського вибору, Україна змінила методику викладання і створила більш вільне навчальне середовище для студентів.

2. різні концепції етики

Вчення Конфуція справило сильний вплив на китайську культуру та освіту. У конфуціанстві люди розглядаються як частина суспільства, частина ієрархії, і повинні поважати традиції, дотримуватися ритуалів і виконувати свою роль у суспільстві - аспект, який глибоко вплинув на сучасну освіту. У Китаї професія вчителя користується великою повагою в суспільстві, стосунки між учнями та вчителями надзвичайно тісні, а китайським студентам притаманні такі чесноти, як працелюбність, ввічливість та повага до старших. Українська культура зазнала впливу православної культури, яка робить більший акцент на традиції та громаді, і робить менший акцент на законі і більше таємничості у відносинах між Богом і людиною, звідси акцент на громаді та авторитеті і непрактичність освіти в Україні. Саме тому

багато хто розглядає освіту не просто як навчання, а як розширення кругозору студентів, що має двосторонній вплив на українську освіту. З одного боку, багато студентів вивчають свою спеціальність, маючи при цьому уявлення про філософію, історію тощо, а з іншого боку, студентам необхідно вивчати багато предметів, через що часу на професійну підготовку не вистачає.

II. Вплив культурних відмінностей на літературну освіту

Культура впливає на освіту, а культурні відмінності природно призводять до різного ставлення до освіти. Грубо кажучи, і в Китаї, і в Україні навчання повазі до батьків і вчителів починається з раннього дитинства.

В українських загальноосвітніх школах учні не так завантажені, як китайські школярі. Українські студенти мають більше вільного часу та можливостей для творчості, тоді як китайські студенти вчаться наполегливо працювати та поважати старших.

Система вищої освіти Китаю базується на підготовці професіоналів у відповідних галузях. В Україні особлива увага приділяється формуванню широкого світогляду та загальному розвитку учнів. Водночас, існують значні культурні та освітні відмінності з Китаєм, і українські студенти докладають багаторічних зусиль для пошуку власного шляху у світі. Загалом, китайські

студенти дуже зайняті і більше зосереджені на навчанні, тоді як в Україні студенти приділяють багато часу цікавому дозвіллю.

Культурні відмінності мають великий вплив, наприклад, на сучасну освіту. Тому з метою зміцнення китайсько-українського співробітництва в галузі освіти необхідно вивчити вплив культурних відмінностей на освіту в Україні.

Розділ II. Сучасний стан вітчизняних та зарубіжних досліджень

I. Поточний стан вітчизняних досліджень

Багато китайських вчених та аспірантів аналізували, як китайська культура впливає на освіту та суспільство. Наприклад, Ян Цзянань у своїй статті "Негативний вплив китайської культури на сімейне виховання" дослідив, як китайська культура впливає на сімейне виховання. У цій статті він, по-перше, виділяє чотири негативні наслідки китайської культури для сімейного виховання, досліджуючи взаємозв'язок між китайською культурою та сімейним вихованням: відсутність демократії, знання в першу чергу, цінність досягнень та слабка правова обізнаність; потім він аргументує вищезазначені чотири негативні наслідки за допомогою великої кількості фактів; нарешті, обговорюючи негативні наслідки, він провокує людей замислитися над китайською культурою щодо сімейного виховання з метою прояснення китайської мови. Підхід до сімейного виховання.

У статті "Дослідження впливу китайської традиційної культури на китайську освіту" Чень Яньфан розглядає вплив китайської традиційної культури на китайську освіту, спочатку представляючи глибокий вплив китайської традиційної культури на китайську освіту, а потім представляючи деякі важливі освітні ідеї в китайській традиційній культурі.

У роботі "Китайська традиційна культура і побудова соціалістичних основних цінностей" Шия розглядає, як китайська традиційна культура пов'язана з побудовою соціалістичних основних цінностей, і приходить до висновку, що китайська традиційна культура є високогуманістичною за своєю цінністю, її фундаментальний дух орієнтований на людину, а її основна мета - виховувати людей і вчити їх бути людьми. Традиційна китайська культура має сильні народні настрої і виступає за використання світу. Її дух пронизує душу кожного члена суспільства і має величезну аудиторію. Сучасне значення традиційної китайської культури полягає головним чином у наданні людям духовної розради, сприянні розбудові національної "м'якої сили", керуванні соціальними тенденціями, збереженні втрачених цінностей, забезпеченні ідеологічними ресурсами основних цінностей соціалізму, а також наданні раціональної підтримки у створенні спільноти людської долі. Реальні дилеми розвитку китайської традиційної культури в

основному включають реальність лінії розлому, що впливає на сучасну спадщину китайської традиційної культури, вузький шлях поширення традиційної культури серед населення, а також небезпеку гомогенізації національної культури. Лише прискорюючи модернізацію та популяризацію чудової традиційної культури Китаю, можна по-справжньому реалізувати сучасну спадщину та розвиток китайської традиційної культури.

У своєму дослідженні конфуціанської доброзичливості та її сучасного значення Чжан Цзянбо аналізує актуальні проблеми ідеологічної та політичної освіти і представляє теоретичне натхнення конфуціанської доброзичливості для сучасної ідеологічної та політичної освіти. Зокрема, теза включає: наполягання на "людиноорієнтованій" освіті розмаїття в рамках головної теми, сприяння вільному і всебічному розвитку людини, збагачення змісту сучасної ідейно-політичної освіти, а також збагачення методів сучасної ідейно-політичної освіти. У дисертації також розглядаються практичні аспекти сучасної ідейно-політичної освіти, розкривається значення конфуціанської доброзичливості для сучасної ідейно-політичної освіти.

Що стосується впливу культурних відмінностей на освіту, то існує брак досліджень щодо впливу культурних відмінностей між Китаєм та Україною на освіту. Однак існує велика кількість

літератури про вплив китайських і західних культурних відмінностей на освіту. Від вчителя очікують не тільки "вчити" і "вирішувати" проблеми, але й передавати "Шлях", вчити людей не тільки як поводитися з речами, але й як поводитися по-людськи, як бути носієм культури і віри. Для порівняння, оскільки "релігійно-священницька" система в західній культурі відповідає за викладання віри, це зменшує значну частину пов'язаної з душею роботи світської системи "школа-вчитель", в той час як китайський вчитель відповідає і за те, і за інше. На противагу цьому, китайський вчитель виконує подвійну роль вчителя і священника, що є більш благородною і важкою відповідальністю.

Відчувається також брак досліджень з питань освітнього обміну між Китаєм та Україною. Лі Шуцзін у статті "Співпраця та обмін у сфері вищої освіти між Китаєм та Україною" аналізує співпрацю між Китаєм та Україною у різних аспектах вищої освіти. Чжу Сяоман і Чжан Наньсін у статті "На шляху до суспільства знань: кілька фундаментальних питань сучасної теорії викладання - освітній діалог Китаю та України" виявили, що Китай і Україна стикаються з багатьма схожими або ідентичними проблемами в галузі освіти. Як визначити міру та обсяг засвоєння учнями знань і навчити їх вчитися самостійно, як скоригувати звичне ставлення школи, вчителів, учнів та батьків до освіти, як комплексно розуміти якість освіти та викладання, і як при

цьому вдосконалювати особистісні та професійні якості вчителів.

II. Стан зарубіжних досліджень

Багато зарубіжних вчених досліджували визначення культури, особливості культури в різних країнах, вплив культури на освіту. тайлор Е.Б. вважає, що саме культура - це складне ціле, яке включає в себе знання, вірування, мистецтво, мораль, закони, звичаї і будь-які інші здібності і звички, які людина набуває і формує як член суспільства. На його думку, культура - це конкретна поведінка та події людей.

На думку Хофстеде Г., Хофстеде Дж. та Мінкова (2010), наступні чотири елементи представляють собою прояви культури: символи, героїчні постаті, ритуали та цінності. Пізніше Герт Хофстеде провів дослідження на групі людей з великої транснаціональної компанії (International Business Machines-IBM) , велика транснаціональна компанія, провела дослідження даних про цінності людей з більш ніж 50 країн світу. Чотири виміри культури можуть бути використані для вимірювання та порівняння аспектів однієї культури з іншою. Вони визначаються як дистанція влади (від низької до високої), колективізм проти індивідуалізму, фемінність проти маскулінності, уникнення невизначеності (від слабкої до сильної) та довгострокова орієнтація проти короткострокової орієнтації. дослідити, як п'ять вимірів

"культури" Хофстеде впливають на процес освіти.

Голарц Р. та Голарц М. стверджують, що школи традиційно відображають більш широке суспільство, до якого вони належать, і розглядаються як соціальні лабораторії, в яких соціальні норми і тенденції проявляються, перш за все, в школах. На те, як працюють школи, впливають цінності та системи переконань суспільства в цілому, а цінності та системи переконань неминуче змінюються в періоди соціальних перетворень. У цій роботі автор простежить, як змінювалися цінності та переконання в Китаї та Україні і як вони впливали на освіту в цих країнах у різні часи. Oxford, R. Anderson, N In *Cross-Cultural Perspectives on Learning Styles* розглядає багато крос-культурних досліджень щодо стилів навчання та визначає шість взаємопов'язаних аспектів. З точки зору переважних моделей психологічного функціонування, вони дійшли висновку, що китайські учні, як правило, є залежними учнями, які віддають перевагу класам, що наголошують на індуктивному навчанні, заснованому на правилах. Ленг Хуей аналізує, які характеристики має китайська освіта і культурні контексти, в яких ці характеристики вивчаються, в роботі "Культурні схеми китайської освіти: уявлення про взаємодію китайських студентів з австралійськими освітянами" (*Cultural Schemas of Chinese Education: Insights from Chinese Students' Interactions with Australian Educators*). Шаохуа Хонг та Хоуз А.

аналізують вплив конфуціанства на виховання китайських дітей у статті "Вплив конфуціанства на досвід китайських батьків у вихованні дітей раннього віку", а Хуй-Чен Хуанг Г., Гоув М. - "Конфуціанство і китайська сім'я: цінності та практики виховання".

Лі Лі-сюй аналізує, як радянська освіта вплинула на освіту в Китаї у статті "Вплив радянської освітньої моделі на освіту в Китайській Народній Республіці".

Літератури про вплив української культури на освіту небагато; Попович М. В. в "Історії української культури" розглядає особливості української культури, а також аналізує історію освіти в стародавній Україні.

Історичні передумови європейського вибору в Україні аналізує І. Цирфа у статті "Формування європейської ідентичності в Україні: ключові чинники та принципи".

Таценко Л. розглядає проблеми вищої освіти в Україні у статті "Чому Україні потрібно реформувати систему вищої освіти

Шацька О. порівнює китайську та українську вищу освіту у статті "A Comparison of Chinese and Ukrainian Higher Education". Вона з'ясувала, що навчальний процес у китайських та українських університетах відрізняється. У Китаї є два семестри: весняний та осінній, і студенти відвідують заняття п'ять днів на тиждень.

Мовою викладання в Китаї є китайська, а в окремих регіонах

використовується мова місцевих меншин, а студенти складають лише випускні іспити кожного семестру. Міністерство освіти встановлює стандартний навчальний план, але перелік курсів на кожен рік визначається кожним університетом. Наприкінці кожного семестру студенти повинні скласти іспит з пройденого курсу. Оцінки виставляються від 0 до 100, де 60 - мінімальний прохідний бал. Викладач виписує оцінки на аркуші результатів і передає їх до навчального відділу, а секретар зберігає їх у папці на комп'ютері. Кожен студент має власний логін і може бачити свої результати на сайті університету, який нагадує електронну залікову книжку. В Україні два семестри і дві відпустки (зимова і літня). Студенти відвідують заняття 5 днів на тиждень, іноді 6 днів. Мови викладання - українська та російська. Наприкінці кожного семестру проводиться кілька іспитів. Очікується, що учні досягнуть певного рівня з кожного предмету. Вчителі заповнюють класні журнали та бланки. Залікова книжка для кожного учня - це книжечка, в якій вчитель записує складені іспити, кількість годин, дату, прізвище та підпис вчителя. Якщо оцінки вже занесені до залікової книжки, то йому не потрібно перескладати іспит, це як автоматичний пропуск. Очікується, що до закінчення навчання студент зберігатиме залікову книжку, а оцінки в ній будуть використані як додаток до майбутнього диплому.

На закінчення, існує мало досліджень, які аналізували вплив

культурних відмінностей між Китаєм та Україною на освіту з цієї точки зору, і відчувається брак інтеграції та аналізу. Тому в цій роботі робиться спроба зосередитися на питанні впливу культурних відмінностей між Китаєм та Україною на освіту та літературному впливі культурних відмінностей на вищу освіту та базову освіту з цієї точки зору, об'єднуючи знання лінгвістики, культури та освіти.

Розділ III. Цілі та методологія дослідження

I. Мета та значення дослідження

1. мета дослідження

Метою цього дослідження є аналіз відмінностей у культурі та освіті між Китаєм та Україною та ситуації впливу давніх та сучасних культурних відмінностей на літературну освіту в двох країнах, а саме: зрозуміти історичне підґрунтя культури та цінностей у Китаї та Україні через огляд літератури, роздуми та аналіз, порівняти культуру та освіту в двох країнах та вивчити, які культурні відмінності та подібності між двома країнами на рівні базової та вищої освіти відповідно впливають на них фактори. Я сподіваюся, що це дослідження допоможе дослідникам, викладачам, іноземним студентам та іншим людям з обох країн зрозуміти культурні особливості один одного, відмінності та подібності між китайською та українською літературою та освітою, а також сприятиме кращому

співробітництву та обміну між двома країнами.

2. наслідки дослідження

(1) Теоретичні аспекти

Вивчення впливу культурних відмінностей між Китаєм та Україною на сучасну освіту може на теоретичному рівні допомогти отримати глибоке розуміння відмінностей між китайською та українською системами освіти та сприяти співробітництву між китайською та українською освітою.

(2) Застосування

Вивчення впливу китайських та українських культурних відмінностей на освіту допомагає студентам отримати кращу освіту за кордоном, подолати розбіжності та зрозуміти один одного. Оскільки освіта впливає на розвиток людської особистості, культурні відмінності впливають на освіту не тільки з точки зору освіти, але й з точки зору торгівлі, міжкультурної взаємодії, дипломатії та інших аспектів.

II. Методологія дослідження

У роботі використано літературний та порівняльний методи.

1. літературний метод

У цьому документі буде зібрано відповідну літературу та результати досліджень, а також зіставлено їх погляди як теоретичну

основу для цього дослідження. Вона спиратиметься, головним чином, на російську та китайську літературу, а також електронну інформацію, отриману з мережі Інтернет. Ці документи надалі ретельно узагальнюватимуться, аналізуватимуться, а нові матеріали додаватимуться у різний спосіб.

2. порівняльний підхід

На основі вивчення китайської та української культури і освіти в цій роботі розглядається вплив культурних відмінностей між двома країнами на їхню власну культуру, щоб надати певну довідкову інформацію для вивчення як Китаю, так і України, з метою сприяння культурним і освітнім обмінам та навчанню між Китаєм і Україною.

Розділ другий Відповідні теоретичні засади

Розділ 2 Відповідні теоретичні засади

Розділ I. Культура

I. Поняття культури

Поняття культури розуміється науковцями по-різному. Ще Тайлор Е.Б. визначив культуру як "культуру - це складне ціле, що включає знання, вірування, мистецтво, мораль, закони, звичаї та будь-які інші здібності і звички, набуті і сформовані людьми як членами суспільства". За словами Тайлора, культура - це конкретна поведінка та події людей.

В останні роки поняття культури найбільше обговорюється Г. Хофстеде та Г.Й. Хофстеде, які визначають культуру як "колективну психологічну конструкцію, що відрізняє одну групу людей від іншої", а "культура завжди є колективним феноменом, оскільки вона поділяється, принаймні частково, з тими, хто живе або жив у тому ж соціальному середовищі, тобто з тими, хто де набувається культура". У його книзі культуру можна описати як "колективний психологічний дизайн", психологічний процес, який формує спосіб мислення, почуттів і дій людей, що живуть на певній території. Сама група не може назвати власне відчуття культурної спонтанності, а культури потрібно порівнювати, щоб виявити їхню самотність. Іншими словами, культура - це набір цінностей і переконань, які пов'язують

членів певної групи разом. Хофстеде описує культуру як процес, який ми переживаємо з моменту нашого народження. Однак культура настільки складна і динамічна, що її важко виміряти. Будучи дорослими, ми не усвідомлюємо, наскільки сильно на нас впливає наша культура у повсякденному житті. Наша поведінка, процеси прийняття рішень, сприйняття, самовизначення та багато інших складових нашого життя перебувають під сильним впливом культури. Хоча наші батьки і суспільство навчили нас певним переконанням і концепціям, вони можуть змінюватися з часом під впливом освітнього процесу, подорожей і контактів з іншими культурами і зовнішнім світом.

II. культурні цінності

Цінності лежать в основі культури. Хофстеде вважає, що цінності набуваються на ранніх етапах нашого життя. Коли ми дорослішаємо, ми притуляємося до них і зосереджуємося на їхній практиці. Є цінності позитивні і негативні, і кожна національна культура має свої цінності. Іноді люди, які живуть за кордоном, відчувають дискомфорт через те, що цінності цих країн відрізняються від цінностей їхньої рідної країни. Різні національні культури по-різному бачать наше суспільство і по-різному сприймають те, що є більш важливим у житті. Ми формуємо свої цінності на початку життя, підсвідомо вбираючи

інформацію з середовища, в якому живемо - сім'ї, школи, друзів та інших людей, які нас оточують. Водночас ми вивчаємо спільні символи (наприклад, мову), героїв (можливо, наших батьків) та ритуали (наприклад, відвідування туалету). Пізніше ми починаємо свідомо засвоювати нові звичаї. Однак, хоча ці цінності представляють найглибші рівні культури, вони можуть змінюватися з часом в результаті життя в новому середовищі і засвоєння нових цінностей. Живучи в іншій культурі, ніж та, в якій ми виростили, ми можемо усвідомлювати, що ритуали або цінності нової або первісної культури нам ближчі, і ми можемо не знати, чому це так. У таких випадках ми повинні визнати, що ми не можемо змінити культуру, але ми повинні її поважати.

Розділ II. Вплив культури на освіту

I. Культура та освіта

Культура має безпосередній вплив на освіту. Через освіту попереднє покоління передає свої цінності та культурні традиції новому поколінню. Цінності суспільства визначають ставлення до навчально-виховного процесу, взаємовідносин між учителем і учнем, а також цілі та методи навчання.

Науковці розглядають школу як соціальну лабораторію, де вперше проявляються соціальні норми і тенденції. На

функціонування шкіл впливають цінності та системи переконань суспільства в цілому, а цінності та системи переконань неминуче змінюються в періоди соціальних перетворень. У цьому документі ми розглянемо, як змінювалися цінності та переконання в Китаї та Україні і як вони впливали на освіту в цих країнах на різних етапах.

Розділ 3 Вплив культурних відмінностей між Китаєм та Україною на літературну освіту

Розділ I. Вплив китайської культури на літературну освіту

I. Вплив давньокитайської культури на літературну освіту

1. передумови виникнення давньокитайської культурної історії

(1) Одна з давніх цивілізацій

Китай, Індія, Єгипет і Месопотамія (сучасні Ірак та Іран) - стародавня цивілізація, історія якої налічує понад чотири тисячі років. Китайська культура багата на матеріальні та духовні цінності, які залишаються незмінними протягом тисячоліть. Незважаючи на зовнішні впливи та численні завоювання, китайська культура зберегла свою індивідуальність і неповторність. Як одна з найдавніших цивілізацій, Китай виробив власну унікальну культуру, світогляд, цінності та вірування. Китайська культура також сформувала свій унікальний погляд на освіту, а її освітні програми є досить

унікальними.

(2) Освітня ідеологія та релігійні переконання

Китайські суспільні цінності випливають з поєднання конфуціанства і даоського консерватизму. З проникненням і пристосуванням таких ідей, як теорії і буддизм, школа думки, яка мала найбільший вплив на китайські соціальні цінності, все ще викликає багато суперечок.

2. вплив давньокитайської культури

Китай розробив власний стиль освіти, який складається з шести наступних компонентів.

(1) Мета освіти - створення гармонійного суспільства

У традиційному китайському освітньому процесі найважливішим є не передача знань, а формування морального кодексу учня, що сприяє формуванню гармонійного та успішного суспільства, де люди найкращим чином використовують свої здібності та підкоряються законам. Тому головним завданням студента є адаптація до суспільства та дотримання його законів і звичаїв. Ця культура необхідна для гармонійного розвитку Китаю в умовах колективного, класово розділеного суспільства і правил конфуціанського виховання.

(2) Авторитетний стиль викладання

У традиційній китайській освіті викладання мовного компоненту

здійснювалося на основі єдиної ідеології, з метою формування єдиного мислення, а не заохочення індивідуальних інновацій студентів. На це значною мірою вплинула повага конфуціанства до ритуалу, порядку та ієрархії. Однією з головних цілей культурної освіти в Стародавньому Китаї була передача моральних норм і кодексів від вчителів учням, формування у них уявлень про свої індивідуальні соціальні ролі і моральні кодекси, і, таким чином, створення гармонійного суспільства. Для досягнення цієї мети традиційна освіта була зосереджена на вчителів, що мало великий вплив на сучасну китайську освіту. Учитель є носієм знань і моральних якостей, а учні повинні слухатися і виконувати всі вказівки вчителя.

(3) Підвищення статусу вчителя

Традиційна китайська культура відвела китайським вчителям домінуюче становище в моральному вихованні, надавши їм вищий статус у суспільстві. У традиційній китайській освіті вчителі мають статус, який можна порівняти зі статусом родичів неба і землі, і вважаються одним з коренів ритуалу.

У сучасній китайській освіті вчителі колективно вважаються інтелектуалами суспільства, на яких покладається роль плекання душ китайських учнів, щоб вони могли стати майбутнім своєї країни. Вчителі отримують повагу і високий соціальний статус за знання

предмета, яким вони володіють, і за соціальну відповідальність, яку вони беруть на себе.

Роль і статус китайського вчителя як викладача і вихователя стали внутрішньою мотивацією для більшості китайських педагогів. Одним з наслідків такої мотивації є те, що більшість китайських вчителів готові давати додаткові інструкції своїм учням у вільний час, щоб виконувати свою роль і відповідати своєму статусу. Більшість китайських викладачів із задоволенням допомагають своїм студентам, що дозволяє їм надавати особисту допомогу, коли це необхідно. Багато китайських вчителів навіть пропонують свою допомогу і турботу, спекулюючи на труднощах у навчанні своїх учнів (хоча спекуляції не завжди відображають реальне навчання учнів) і готові допомогти. і готові допомогти у вирішенні проблем.

(4) Важливість освіти як засобу набуття знань та навичок читання

У традиційній китайській культурі вчитель повинен бути експертом у своїй галузі і передавати свої знання та навички учням.

Передбачається, що учень є одержувачем знань. Конфуціанство підкреслює, що знання виробляється лінійно, спочатку через ознайомлення з текстами по пам'яті, потім породжує розуміння, і, нарешті, починає роздумувати і ставити питання. Китайські студенти зосереджені на запам'ятовуванні інформації та здатні продемонструвати хорошу пам'ять, коли це потрібно.

Значною мірою ця повага до викладання і навчання ґрунтується на вірі учнів у книги. Більшість китайських студентів вважають книги священними, як, наприклад, відома приказка "Всі речі нижчі, але тільки читання вище". Вважається, що книги містять філософію, і через читання студенти здатні розуміти книги. Більшість учнів також вважають, що відкривати книгу корисно і що читати книгу так само добре, як і закривати її.

Тому більшість китайських студентів вірять у працюovitість, тобто якщо добре попрацювати, то товкачик нагострить голку, а також знають історію про голову, що висить на перекладині, і кістку, що колеться шилом. Тому навчання вимагає наполегливості, і на додаток до рішучості, старанності та наполегливості, більшість китайських студентів також вважають, що повна концентрація та досконалість є ефективною стратегією навчання.

(5) Важливість іспитів

Важливим аспектом китайської освіти є випускні іспити. Ця освітня традиція сягає своїм корінням конфуціанської філософії, яка вважає, що державні службовці повинні призначатися на основі заслуг, а не родинних зв'язків.

Протягом семи століть китайські студенти різного віку були занурені в китайську систему освіти і можуть витратити від 20 до 30 років на заучування конфуціанської класики та цитат Чжу Сі,

готуючись до іспитів різного рівня. Для давніх китайців успіх в імператорській екзаменаційній системі був єдиним способом змінити свій соціальний статус, а тому освіта була ключем до зміни соціальної ієрархії. Багато китайців, які були сповнені рішучості досягти успіху, незалежно від віку, роками не чули, що відбувається за вікном, і читали лише мудрі книги.

З 1978 року іспит Гао Као, який проводиться щороку в червні, відіграє майже таку ж роль, як і традиційний китайський імператорський іспит. Жорстка конкуренція на вступних іспитах породила метафору: тисяча коней переходять по одному дерев'яному мосту. Успішний студент визначається як такий, що має і чесноти, і талант, і є продуктом китайської освіти. Як наслідок, більшість студентів у Китаї мотивовані до старанного навчання не тільки заради себе, але й заради своїх батьків та викладачів. На відміну від освітньої моделі навчання і виховання, китайські іспити, таким чином, розглядаються як мірило, що вимірює не тільки безпосередньо знання, якими володіють учні, але й опосередковано їх моральність і характер. Ті, хто може скласти іспити, вважаються талановитими, а якщо учні можуть скласти іспити більш високого рівня, вони вважаються такими, що мають вищу соціальну цінність і отримують більше поваги від суспільства.

(б) Високий рівень відповідальності та тиску на студентів

Китайська освіта завжди орієнтувалася на індивідуальність учня та його цінність для оточуючих і, головне, для нації в цілому. Свого часу потреби і бажання китайських студентів переповнювали і обганяли бажання і вимоги з боку сім'ї, суспільства і держави. Як наслідок, студентам довелося взяти на себе весь тягар відповідальності. Нелегко впоратися з тиском з боку всіх аспектів життя.

Китайські студенти завжди відчували величезну відповідальність. У давнину багато чого можна було отримати, склавши імператорські іспити, піднявши сім'ю на вищий соціальний щабель, здобувши багатство і владу. У стародавньому феодальному суспільстві навчання могло сприяти підвищенню соціального статусу і реальної влади, і саме в цьому середовищі у китайських студентів сформувалося унікальне ставлення до навчання: особисте здоров'я і сімейне щастя були основоположними для найбільш важливих і відповідальних аспектів життя. Таке ставлення зберігається і в сучасному Китаї. Китайські студенти вважають, що навчання - це величезна відповідальність, і вони відчують, що їхня успішність впливає на їхню честь і честь усієї родини. З одного боку, це призвело до формування у китайських студентів дуже серйозного ставлення до навчання, де на них покладається велика відповідальність і де старанне навчання допоможе їм досягти успіхів у навчанні; це також

є негативним фактором, оскільки ця відповідальність лягає на плечі китайських студентів, які часто змушені витратити багато часу на навчання, нерідко на шкоду своєму здоров'ю. Ця відповідальність чинить величезний тиск і страх невдачі на китайських студентів, обмежуючи їх творчий потенціал. Тут також можна згадати страх "втратити обличчя", оскільки багато китайських студентів ніколи не запитують своїх викладачів про те, чого вони не знають, оскільки вважають це більш принизливим.

II. Вплив сучасної китайської культури на літературну освіту

1. передумови культурної історії сучасного Китаю

(1) Заснування Комуністичної партії Китаю

Китайська Народна Республіка була заснована у 1949 році. Після тисячоліть династичних змін Китай увійшов у сучасну історію як соціально-політична структура, в центрі якої стоїть комунізм.

(2) Результати політики реформ та відкритості

Економічна глобалізація принесла Китаю виклики і можливості та мала величезний вплив на економіку і культуру країни. 1978 рік ознаменувався запровадженням політики реформ і відкритості, і Китай поступово інтегрувався в потік світового ринку. За 40 років розвитку глобального ринку Китай досяг значних успіхів у плані економічної потужності, міжнародної конкурентоспроможності та

рівня життя людей.

З точки зору культури, традиційна китайська культура неминуче зазнала впливу світової культури. У процесі економічної глобалізації Захід домінує в передовій технологічній та економічній системі і, як наслідок, світова культура складається переважно із західної культури, для якої характерні вільні ринки, споживацтво та індивідуалізм. Китай, однак, все ще зберігає свою унікальну культуру. Китай сьогодні - це країна зі своєю культурою, зі своїм унікальним світоглядом, і в той же час відкрита для нового світу. Політика відкритості дозволила зберегти унікальний китайський менталітет, увібравши при цьому значну частину західної культури, що зробило Китай сильнішим.

2. вплив культури сучасного Китаю на освіту

(1) Вплив радянської моделі освіти

На початку 1950-х років політика Китаю, в тому числі в галузі освіти, особливо вищої, значною мірою наслідувала радянську модель. Освіта була чітким інструментом, розробленим партією для підтримки революційних цінностей і марксистсько-ленінської теорії як інструменту держави для сприяння модернізації. Наголос робився на науково-технічній підготовці, орієнтованій на потреби індустріального суспільства. Це була програма, яка сприяла досягненню масової грамотності, розширенню доступу до освіти в

сільській місцевості, заохоченню навчальних програм та структурних інновацій, а також політизації всіх рівнів освіти.

(2) Політика відкритої освіти

Ден Сяопін підтвердив, що метою освіти є досягнення чотирьох модернізацій - сільського господарства, промисловості, науки і техніки та армії. Ден Сяопін, як головний архітектор відкритості, реформ і модернізації Китаю, не нехтував політичним і моральним вихованням. Він вважав, що школи повинні посилено працювати над зміцненням революційного порядку і дисципліни та вихованням нового покоління з соціалістичною свідомістю, яке допоможе реформувати суспільство. Політика відкритості до зовнішнього світу та освітні реформи благотворно вплинули на китайську освіту, яка ставала все більш привабливою для іноземних студентів та викладачів, а однією з найбільших сильних сторін китайської освіти стала її відкритість до нового. Сучасний Китай перейняв кращі освітні моделі світу, адаптувавши їх до китайських реалій, але при цьому зберігши свої традиції, унікальний китайський погляд на освіту. Така гнучкість і практичність дозволила Китаю увібрати найкраще з-за кордону, зберігши при цьому власні сильні сторони, які сприяли стрімкому розвитку китайської освіти.

Розділ II. Вплив української культури на літературну освіту

I. Вплив давньоукраїнської культури на літературну освіту

1. передумови історії давньої України

(1) Україна як країна з перехідною економікою

Україна довгий час була розділена між Росією та Європою і лише нещодавно (1991 р.) здобула свою незалежність. Відсутність почуття національності вплинула на українську культуру. Усвідомлення Україною себе як незалежної федеративної держави триває і донині.

(2) Православне християнство

Спочатку ідолопоклонники в язичницькій країні, українці прийняли православне християнство в 988 році, коли київський князь Володимир Великий прийняв православ'я і привів всю країну під вплив Візантійської імперії. Цей період ознаменувався масовими хрещеннями, коли багато підданих Зара прийняли християнство. Незважаючи на зміни, які відбулися за останні 1000 років, православне християнство в Україні залишається домінуючою релігією в країні і сьогодні - близько 70% українців все ще заявляють про свою приналежність до цієї віри. Тому Україна є християнською країною з усіма цінностями, притаманними всьому християнству - Трійця, важливість добра і зла, гріха і праведності, милосердя і прощення. Але в той же час є багато особливостей, які відрізняють

його від інших гілок християнства - католицизму і протестантизму.

2. вплив давньої української культури на літературну освіту

(1) Стиль навчання

Той факт, що в минулі століття Україна не мала власної державності, мав вирішальний вплив на прояв українського національного духу. Це пов'язано з тим, що державність є тією базовою платформою, на якій нація знаходить свою політико-правову структуру і формує такі форми соціального і культурного життя, які по суті відповідають її глибинній ментальності. Тривалий час відсутність державності негативно впливала на психіку українців, чия нація ще не до кінця сформувалася і чий традиції, цінності тощо мали величезний вплив на виховання. Перебуваючи тривалий час у зоні ідеологічних розбіжностей між Росією та Європою, Україна перейняла обидва підходи, з різними поглядами на процес навчання, роль викладачів та студентів, цілі освіти, і досі не виробила власного підходу. Це триває і донині, і Україні ще належить знайти свій власний шлях. А тривала бездержавність негативно позначилася на ставленні українців до освіти. Багато людей сьогодні не вірять в якість української освіти і багато молодих людей обирають навчання за кордоном, коли є така можливість, але деякі студенти можуть не мати такої можливості. Хоча Україна ще не виробила власного особливого погляду на освіту, певні риси традиційної української культури

впливали і продовжують впливати на освіту в Україні.

(2) Авторитарне навчання

Традиційно для України характерний авторитарний стиль викладання, на який значною мірою впливає православна церква.

Православна церква робить більший акцент на традиційних та общинних цінностях, і, як наслідок, люди менш схильні бути вільними, приймати критичні рішення та ставити під сумнів встановлений авторитет.

Ці особливості православ'я значною мірою вплинули на освіту в Україні. Традиційно викладання в Україні було авторитарним, освіта була зосереджена на вчителів, до якого учні повинні підлаштовуватися, і з яким неприпустимі дискусії та дебати. Метою освіти є передача знань, і тому студенти повинні адаптуватися і прийняти те, чому їх навчає викладач. Як наслідок, точка зору учнів не цінується, а отже, здатність розуміти те, що говорить вчитель, потребує вдосконалення. Студенти не вчаться критично мислити і створювати нове. У сучасній Україні ця традиція все ще

все ще існує і хоча країна обрала європейський напрямок розвитку і намагається опанувати нову модель освіти, наслідки авторитарної моделі викладання тривають і знадобиться ще багато часу для того, щоб система свідомої думки і суспільних установок повністю змінилася.

(3) Недоцільність освіти в Україні

Порівняно з багатьма країнами, освіта в Україні є дуже непрактичною, і це також значною мірою є наслідком впливу православ'я, яке, як пояснює С.Хантінгтон¹, успадкувало набагато менше від класичної цивілізації. По-перше, православна концепція менше акцентувала увагу на законі та розумі, і можна сказати, що православна концепція створила менш практичне ставлення до життя, центральною ідеєю якого був не Богом даний закон, а особисті стосунки з Богом, а також православна концепція тяжіла до містичного сприйняття світу.

Цей містичний, емоційний підхід до життя значною мірою сприяв формуванню української ментальності. Українці багато в чому є мрійниками, і це має як позитивний, так і негативний вплив на освіту. Багато хто бачить завдання освіти не тільки як навчання, але і як спосіб розширення кругозору учнів, що має позитивний вплив. Це допомагає українським студентам розвиватися у багатьох сферах, і навіть якщо вони вивчають технічні дисципліни, багато з них регулярно читають романи та знайомляться з філософією, історією, культурою та мистецтвом. Але є і негативний вплив - освіта непрактична. Наприклад, в Україні надзвичайно велика кількість університетів, а зміст освіти є недоцільним. Українські студенти перевантажені і вивчають багато предметів. Бажання розширити

кругозір студентів обертається з ними злим жартом, а результати показують, що студентам часто не вистачає сил і часу, щоб зосередитися на предметах, безпосередньо пов'язаних з їхньою професією. Також в українських школах, особливо в університетах, основна увага приділяється теорії, а не практиці. Багато українських роботодавців скаржаться на те, що випускники вишів зазвичай не вміють працювати за фахом. Таким чином, непрактичність української освіти має свої переваги і недоліки: з одного боку, вона сприяє формуванню населення з широким кругозором, з різними інтересами та освітою, отриманою в різних регіонах; з іншого боку, таке ставлення до освіти значною мірою сформувало непрактичний підхід з боку студентів та викладачів, переважно випускників шкіл.

II. Вплив сучасної української культури на літературну освіту

1. історичне підґрунтя сучасної української культури

(1) Радянський період

Після розпаду Російської імперії в листопаді 1917 року в Харкові було проголошено Українську Народну Республіку, а в грудні 1917 року - Українську Радянську Народну Республіку. у січні 1918 року Українська Народна Республіка проголосила свою незалежність. з 1917 по 1920 рік на території тодішньої України існувало 16 утворень, які називали себе державами, після чого багато військових конфліктів

завершилися встановленням радянської влади та утворенням радянської держави. Багато військових конфліктів завершилися встановленням радянської влади та утворенням Української Радянської Соціалістичної Республіки, яка сьогодні займає більшу частину території України.

У грудні 1922 року УСРР стала однією з держав-засновниць СРСР (Союзу Радянських Соціалістичних Республік). Іншими державами-засновницями були Російська Радянська Федеративна Соціалістична Республіка, Закавказька Соціалістична Федеративна Радянська Республіка та Білоруська Радянська Соціалістична Республіка.

Після державного перевороту, що стався 24 серпня 1991 року, Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголосила незалежність України та створила незалежну Українську державу (Україну), що згодом було підтверджено на всеукраїнському референдумі 1 грудня 1991 року.

(2) Перехідний період після розпаду Радянського Союзу

Падіння радянського режиму в 1991 році та пов'язані з цим політичні, економічні та соціальні зміни мали вирішальне значення для становлення незалежного українського суспільства. Розпад Радянського Союзу призвів до гострої політичної та соціальної кризи, економічного занепаду та падіння рівня життя населення. Після

проголошення незалежності Україна обрала шлях, який збалансував суспільно-політичну демократизацію, економічні реформи та соціальну стабільність.

(3) Європейський вибір України

Історично Європа відіграла вирішальну роль у формуванні та збереженні національної ідентичності України, а демократія, конституціоналізм, егалітаризм та регіоналізм є основними рисами політичної ментальності українців. Після здобуття незалежності Україна почала наближатися до ЄС.

У 2014 році було підписано Угоду про асоціацію між Україною та ЄС (2014). Політична частина Угоди була підписана 21 березня 2014 року, а економічна - 27 червня, і за допомогою низки змін українці відстояли свої європейські прагнення.

2 .Вплив культури на літературну освіту в сучасній Україні

(1) Освітня спадщина Радянського Союзу

Освіта в Радянському Союзі була дуже централізованою. Освітній підхід був надзвичайно авторитарним, а центром освітнього процесу був учитель. Учні повинні були слухатися і не мали права обговорювати або сперечатися з учителем. У Радянському Союзі студентів виховували в дусі панівної ідеології, визнаючи лише одну правду. Це дуже вплинуло на освіту в Україні. До цього часу багато студентів бояться висловлювати свою особисту думку на уроках і

лекціях, намагаючись вгадати "правильну" відповідь, а багато хто не вміє відстоювати свої погляди.

Радянський період привніс переваги та недоліки в освіту в Україні. З одного боку, було подолано неписьменність, всі громадяни отримали можливість вільно здобувати освіту, створено ефективну систему освіти. З іншого боку, учнів не вчили самостійно мислити, не розвивали критичне мислення та креативність. Коли розпався Радянський Союз і Україна стала відкритою країною з ринковою економікою, багато людей виявилися не готовими до цього і не знали, як діяти і працювати в нових умовах.

(2) Криза в освіті

Після здобуття незалежності Україна зіткнулася з кризою освіти. Погляд на освіту, притаманний пострадянській епосі, коли країна стала капіталістичною та відкритою, вже не був адаптований до сучасних викликів. Старі парадигми в освіті втратили свою актуальність, а нові ще не сформувалися. Як наслідок - криза і, перш за все, корупція може розглядатися як ознака цієї кризи. Корупція в українських університетах є величезною, що негативно впливає на якість освіти та підриває довіру студентів до українських університетів, що є однією з причин, чому так багато студентів навчаються за кордоном. Крім того, цей кризовий період відображається і в тому, що фінансування освіти зменшилося, що

лише поглиблює кризові явища. У багатьох українських школах та університетах відсутня сучасна техніка, що негативно впливає на навчання та підготовку майбутніх фахівців. Крім того, одним з негативних наслідків освітньої кризи стало різке зниження статусу вчителя. Традиційно вчителі в Україні мають високий статус. Однак, на хвилі освітньої кризи довіра українців до навчальних закладів загалом та вчителів зокрема знизилася, що суттєво зменшило престижність професії. На це також вплинула дуже низька заробітна плата вчителів в Україні, де молоді українці не хочуть ставати вчителями, маючи дуже низьку заробітну плату, але величезне навантаження. Як наслідок, робота шкільного вчителя сприймається як неприваблива і важка. Викладач в університеті вважається професією з більш високим соціальним статусом, але все ще не входить до переліку професій, бажаних українськими студентами.

(3) Нові освітні реформи з орієнтацією на європейські стандарти

Модернізація національної освітньої політики розпочалася у 2014 році, коли під впливом Революції Гідності та підписання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом було сформовано новий підхід до якості освіти та її ролі в суспільстві.

З метою наближення освіти в Україні до європейських стандартів було проведено низку реформ. Показники виглядають наступним чином.

① Менше спогадів, більше навичок

Студенти в Україні вже давно скаржаться на те, що їх змушують запам'ятовувати факти, не набуваючи навичок, необхідних для процвітання в сучасному світі. Новий закон нібито має на меті змінити цю ситуацію шляхом запровадження "шкіл компетентності", які, на додаток до викладання основної навчальної програми, розвиватимуть такі навички, як розуміння прочитаного, усне та письмове мовлення, критичне та методичне мислення, навички ведення дебатів, креативність, винахідливість, здатність контролювати свої емоції, оцінювати ризики та приймати рішення, вирішувати проблеми та вміння працювати з іншими людьми. вміння працювати з іншими. Вчителі матимуть більшу свободу у виборі напрямків, які потребують більшої уваги, а учні отримають переваги індивідуального підходу.

② Індивідуалізм

На відміну від радянських норм, коли в школі дітей вчать мислити і діяти в одному ідеалі, новий законорієнтована на дитину та має чітко виражений індивідуальний підхід до навчальної програми, що дозволяє вчителям, батькам та учням обирати навчання темп і складність, а також занурення дитини в матеріал, який її найбільше цікавить. Це відбуватиметься за допомогою індивідуальних навчальних планів та плани розвитку дитини.

Крім того, новий закон дає зелене світло домашньому навчанню (батьки навчають своїх дітей), дистанційному навчанню (через Інтернет), незалежному навчанню (діти навчаються самостійно) та педагогічному спонсорству (вчителі відвідують дітей, які не можуть відвідувати школу через проблеми зі здоров'ям). Це зробило доступ до освіти більш гнучким, ніж будь-коли раніше. Однак, для переходу до наступного класу діти повинні скласти іспит.

③ Нові інструменти контролю якості викладання та навчання

У відповідь на занепокоєння батьків щодо зниження якості освіти в Україні, новий закон передбачає нові інструменти для забезпечення відповідності освіти необхідним стандартам, а також вводить новий термін "освітні послуги", якість яких визначатиметься як відповідність компетентності учня необхідному рівню. Плагіат, який є головною загрозою для української освіти, буде розглядатися більш суворо, а порушення академічної доброчесності буде каратися.

④ Шкільна автономія та більше свободи для вчителів

Буде посилено децентралізацію та ефективне управління, оскільки держава забезпечить академічну, організаційну, фінансову та кадрову автономію закладів освіти, місцеві громади отримають право розпоряджатися власними коштами, заклади освіти будуть автономними, а основні рішення по кожному закладу прийматимуть наглядові та педагогічні ради і батьківські комітети. Школи матимуть

право самостійно приймати на роботу персонал без погодження з місцевою владою. Новий закон скасовує існуючий процес акредитації шкіл та надає місцевим органам влади дозвіл та повноваження на проведення перевірок шкіл.

⑤ Більше джерел фінансування та більша прозорість

Що стосується фінансової ситуації, то держава, як і зараз, виділяє кошти до місцевого бюджету на середню освіту, в тому числі і на середню освіту в профільних технічних закладах. При цьому держава фінансуватиме університетську освіту. На місцеві бюджети буде покладено завдання забезпечити приміщення для шкіл та транспорт для дітей у сільській місцевості. Джерела фінансування закладів освіти будуть широкими і різноманітними, починаючи від державних субсидій і закінчуючи будь-якими джерелами, не забороненими законодавством, включаючи приватних партнерів, пожертвування та гранти, а також надання платних послуг, реалізацію власної продукції тощо. Кожна установа буде вільна у розподілі необхідних коштів.

⑥ Надавати більше стимулів та винагород для вчителів

Важливо, що заробітна плата вчителів буде підвищена з метою покращення якості освіти. Водночас, з метою заохочення вчителів до навчання, проект передбачає добровільну зовнішню та незалежну систему сертифікації вчителів, яка перевірятиме їхні знання з предметів, вміння навчати дітей та використовувати сучасні методики

викладання. Вчителі, які пройдуть сертифікацію, матимуть право на підвищення заробітної плати на 20%.

Розділ III Порівняльний аналіз впливу культурних відмінностей на літературну освіту в Китаї та Україні

I. Порівняльний аналіз впливу стародавніх культур на літературну освіту в Китаї та Україні

1. культурний контраст між стародавніми країнами та країнами, що розвиваються

Стародавні культури Китаю та України дуже відрізняються. Китай має дуже багату історію та культуру, яка налічує понад 5 000 років. Китайська культура є однією з найдавніших у світі, а Китай - одним з найдавніших центрів цивілізації. Це сприяло тому, що культура цієї країни є цілком сформованою і самостійною культурою, яка займає піднесене становище серед інших культур світу. Протягом багатьох років Китай виробив власний унікальний світогляд. Голос китайської культури є потужним і багатим, його чути в усьому світі. У китайській культурі також склався власний унікальний погляд на освіту, цілі освіти, ефективні освітні методи і прийоми, а також ролі, які покликані відігравати вчителі та учні. Ця культурна спадщина, цей особливий погляд на освіту передається в Китаї з покоління в покоління. Можна виокремити характерні риси, притаманні

китайській освіті - спрямованість освіти на створення гармонійного суспільства, авторитарний характер викладання, високий статус викладача, здобуття знань та значення книги в освіті, важливість іспитів, високий рівень відповідальності та тиску на студентів.

У свою чергу, Україна тривалий час не має суверенітету над власною державою. Протягом багатьох років Україна була розділена між Європою та Росією і не мала можливості розвивати свою унікальну культуру. Тривала відсутність державності в Україні найнегативнішим чином позначилася на ментальності українців. Це сприяло формуванню песимістичного погляду на багато речей серед українського народу, змушувало його сумніватися у своїй країні та своїй нації. Українська культура тривалий час не мала можливості виробити свій унікальний погляд на явище. 1991 року Україна нарешті стала незалежною державою. Український народ вчився жити в незалежній державі і вірити у свою країну та її майбутнє. Українська культура також мала можливість розвиватися. Українська культура зараз стрімко розвивається, країна знаходить свій унікальний шлях і погляд на речі. Українська нація і культура продовжує формуватися. Це має великий вплив на освіту. Українська освіта тривалий час не мала можливості розвивати власний унікальний стиль. Тривалий час існували розбіжності між Європою та Росією і в галузі освіти. Українська освіта зазнала впливу як російської, так і європейської

моделей освіти. На мій погляд, це має свої переваги і недоліки. Недоліки, як зазначалося вище, полягають у тому, що Україна не змогла виробити власний стиль освіти. До переваг можна віднести те, що Україна завжди перебувала в особливому становищі - на перехресті двох культур і зазнавала впливу обох. Це дало українській культурі велику перевагу, надавши їй можливість асимілювати два різних світогляди та освітні ідеї. На відміну від Китаю, який є дуже давньою країною з чітко вираженою культурною ідентичністю, Україна є "молодою" країною, яка все ще перебуває в процесі культурного становлення, з унікальним світоглядом і багатьма культурними явищами, що переплітаються. Китай має своє унікальне бачення освіти, рольової гри вчителів та учнів, цілей та методів викладання та навчання, і Україна шукає свій унікальний підхід до освіти.

2. порівняння китайських та українських цінностей

Китай і Україна мають абсолютно різні релігії і вірування. Конфуціанство справило величезний вплив на давньокитайську культуру, традиції якої були увічнені філософією Сун і Мін, даосизмом і буддизмом. Ці переконання значною мірою сформували цінності китайського народу. На відміну від авраамічних релігій (іудаїзму, християнства та ісламу), конфуціанство, даосизм і буддизм не мають такої чіткої концепції пекла і раю. У цих східних релігіях,

особливо в конфуціанстві, гармонія вважається найвищою цінністю у світі, а вчинки людей оцінюються з точки зору плюсів і мінусів гармонії. Кожна людина вважається частиною світу і повинна гармонійно в нього вписуватися, допомагаючи вносити гармонію у всю систему, а не руйнувати її. У конфуціанстві основними способами досягнення цієї гармонії є ритуали і традиції. Кожен член суспільства повинен чітко усвідомлювати своє місце і відігравати свою роль, щоб суспільство було гармонійним і єдиним. Ці переконання мали значний вплив на китайську освіту. Китайська культурна освіта розглядається як спосіб передачі знань старшим поколінням молодшому, спосіб формування правильних цінностей у підростаючого покоління та спосіб виховання нових успішних людей, здатних гармонійно інтегруватися в існуюче суспільство, стати його корисними членами та зробити свій внесок у світову гармонію. Саме тому в Китаї традиційно переважає авторитарний підхід до навчання, оскільки вчитель є центром освіти. Вчитель має бути дуже гідною і благородною людиною, зі знаннями і моральними якостями, щоб вміти передати ці знання молодому поколінню і допомогти їм сформувати власні високі моральні якості. Ці учні повинні бути слухняними, працьовитими і старанними, поважати своїх вчителів і докладати максимум зусиль, щоб добре вчитися і стати гідними членами суспільства. Крім того, учні повинні уважно сприймати

матеріал, який їм дають вчителі, уважно читати, вивчати книги та запам'ятовувати їхній зміст. Іспити також дуже важливі як показник старанності та зусиль студентів.

В Україні панівною релігією є православне християнство. Це одна з трьох гілок християнства, яка, з одного боку, має всі характерні риси християнства, а з іншого боку, має багато особливостей, які відрізняють її від інших гілок. Православна Церква, як і будь-яка гілка християнства, має чітке уявлення про добро і зло, гріх і справедливість, рай і пекло. На відміну від протестантизму і католицизму, православ'я ставить в центр уваги не заповіт з Богом, не Божий закон, а стосунки з Богом, містичний зв'язок. Це породжує містичний світогляд, більш емоційне і менш раціональне сприйняття дійсності. Суспільства, в яких переважає православна традиція, є більш консервативними, більш схильними до ієрархії та авторитарного правління, ніж суспільства, в яких домінуючою релігією є католицизм або протестантизм. Ці особливості православ'я безпосередньо вплинули на українське мислення та українську освіту. Українська освіта, як і китайська, традиційно має авторитарний підхід до викладання та навчання. У давнину центром освітнього процесу був учитель, який передавав знання, а завданням учня було намагатися ці знання засвоїти. Водночас, на відміну від освіти в Китаї, освіта в Україні є значно менш практичною. Завдяки впливу

православної церкви в українській культурі склалося більш емоційне і сентиментальне сприйняття дійсності, перевага мрії. Оскільки українська освіта значною мірою непрактична, освіта розглядається як спосіб розширення кругозору студентів, які вивчають багато предметів, не пов'язаних з їхньою професією, і не мають можливості зосередитися на головному. Випускники українських вишів часто не мають достатніх практичних навичок для роботи за фахом, що шкодить українській економіці. Це дуже відрізняється від китайської освіти, яка є більш практичною і реалістичною завдяки конфуціанству, де освітні методи обираються з урахуванням інтересів суспільства в цілому.

До подібних характеристик також можна віднести те, що традиційним культурам України та Китаю притаманні чітка ієрархія, повага до авторитетів та прагнення до суспільної злагоди. Це знайшло своє відображення в освіті, оскільки обидві країни в давнину дотримувалися авторитарного підходу до викладання, який зберігається і донині. Різниця полягає в тому, що Китай - давня країна з добре розвиненою культурою і самобутньою ідентичністю, а Україна - молода держава, яка нещодавно здобула незалежність і продовжує формувати власну культуру. Як наслідок, китайська концепція освіти є більш чітко визначеною, в той час як український підхід до освіти ще не до кінця сформований. Крім того, до таких

відмінностей можна віднести непрактичний підхід до освіти в Україні та досить раціональний і прагматичний підхід китайської культури до освітнього процесу. Таким чином, порівнюючи традиційні культури Китаю та України, можна зробити висновок, що ці дві культури мають як багато відмінностей, так і спільних рис.

II. Порівняльний аналіз впливу сучасної культури на літературну освіту в Китаї та Україні

У сучасних культурах Китаю та України є багато схожих моментів. Китай - комуністична країна. Україна також пережила тривалий період комунізму, коли вона була частиною Радянського Союзу. Це робить досвід Китаю та України схожим. Україна успадкувала значну частину своєї освіти від радянського періоду, а Китай певний час наслідував Радянський Союз у сфері освіти.

Після розпаду Радянського Союзу Україна обрала європейську орієнтацію. Зараз Україна орієнтується на західноєвропейські цінності та намагається перейняти європейський досвід, який має великий вплив на освіту в Україні. Наразі в Україні відбувається багато реформ в освіті з метою наближення її до європейських цінностей та стандартів. Наприклад, українська освіта намагається стати більш індивідуалістичною і поставити в центр освітнього процесу унікальну особистість учня. У Китаї з моменту відкриття

країни також було проведено велику освітню реформу. Однак, замість того, щоб намагатися перейняти погляди інших країн на освіту, Китай додає свої власні. Я думаю, що це дуже логічний підхід - зберігати свої традиції і приймати нове, і вважаю, що Китай зробив це, зберігши свою культуру і ставши більш відкритим і гнучким, що дуже благотворно вплинуло на освіту. Мені також подобається освітній процес в Україні і я вважаю, що європейський підхід до освіти дуже добре підходить для України, оскільки вона є європейською країною географічно і багато в чому культурно.

Розділ 4 Вплив культурних відмінностей на різні етапи освіти

Розділ I. Вплив культурних відмінностей на базову освіту

I. вплив давніх культурних відмінностей на базову літературну освіту

Китайська освіта має свій унікальний стиль, тоді як в українській базовій освіті відсутній свій освітній стиль.

1. вплив давньокитайської культури на стиль освіти

(1) Високе почуття відповідальності та тиск на учнів середніх шкіл

Китайські студенти сприймаються багатьма як дуже зайняті щодня, багато з них відвідують так звані "репетиторські заняття" вечорами, у вихідні або в інший час, на додаток до шкільних занять.

Їхні щоденні домашні завдання часто бувають важкими, і деякі учні повідомляють, що не сплять до 23:00 або навіть опівночі, щоб виконати домашнє завдання. Батьки часто суворо карають дітей, якщо вони "втрачають час" на відпочинок. Китайська шкільна освіта, особливо на початковому та середньому рівнях, висуває багато вимог до учнів. Як наслідок, діти проводять більшу частину дня за навчанням або повторенням матеріалу до наступного уроку. Якщо діти не зайняті навчанням, вони, швидше за все, займаються якоюсь художньою або спортивною діяльністю. Батьки реагують на ці заходи лише для того, щоб збалансувати вимоги школи щодо навчання та відпочинку.

Разом з тим, освіта в Китаї розвивається і вплив деяких ідей давньокитайської культури зменшується. У більшості сучасних китайських міст все більше уваги приділяється розвитку учнівської автономії та всебічному розвитку особистості школяра, при цьому учні середніх шкіл все ще зберігають почуття відповідальності, однак індивідуалізація стає все більш помітною.

(2) Важливість освіти як засобу набуття знань і навичок читання відображається в базовій освіті

Основні елементи виховання базуються на колективістських цінностях, з акцентом на освіті, волі, силі та опорі на пам'ять. Це пов'язано не лише з необхідністю дотримання моральних норм і

правил, але й з впливом традиційної конфуціанської культури. На рівні базової освіти учні починають вивчати предмети систематично, без будь-якого попереднього обмірковування або розгляду предмета, доки вони плавно засвоюються вчителем, з невеликою кількістю самостійного мислення та запитів з боку учнів. У китайській базовій освіті існує унікальний феномен "правильних відповідей", причому не тільки з більш точних предметів, таких як математика, а й з предметів, які вимагають індивідуальності і допускають відмінності, що може змусити учнів боятися думати самостійно і поступово відмовлятися від інновацій. Студенти бояться думати самостійно і поступово відмовляються від інновацій на користь наслідування "правильної відповіді" викладача. Одним з "побічних ефектів" такого підходу до освіти є брак креативності. Пасивне і зазубрювання може навіть посилити процес запам'ятовування, перешкоджати вираженню різних поглядів і творчому мисленню, і навіть покращити пам'ять учнів. Цей метод зазвичай використовується, коли викладачам потрібно прискорити навчальний процес. Поширення шкільної роботи ґрунтується на взаємовідносинах між вчителем та учнем, і, на жаль, учні не мають багато можливостей висловити свої наміри та ентузіазм щодо отримання освіти, оскільки вони занурені у фіксацію інформації, яку надає вчитель, який постійно читає лекції. Окрім інтенсивної підготовки до вступних іспитів у середній, старшій та

вищій школі, важливою відмінністю між китайськими та українськими учнями у звичайному навчанні є "запам'ятовування".

(3) Підвищення статусу вчителя

Очікується, що китайські студенти киватимуть або кланятимуться, коли побачать своїх викладачів, що є ознакою ввічливості, а також ознакою того, що китайські студенти підкоряються своїм викладачам. Професія вчителя користується великою повагою, і учні рідко вирішують сперечатися зі своїми вчителями про їхні погляди на тему кожної книги. Коли питання обговорюються, час, витрачений на їх обговорення, може бути коротким, але після закінчення дебатів студенти все одно повинні відповідати на питання так само, як викладач пояснював їх на іспиті. У такій ситуації китайські студенти з кожним роком стають нездатними висловлювати власні погляди і вирішують не представляти будь-яку дискусію, яка відрізняється від поглядів, представлених викладачем.

2. вплив давньої української культури на стиль виховання

Тривалий час українське шкільництво не мало можливості розвивати власний стиль. Давні розбіжності між Росією та Європою заважають Україні намітити шлях розвитку середньої освіти. Вважається, що коли Україна остаточно здобуде незалежність, вона поступово перейде до розвитку власного національного стилю освіти.

Як виявляється, до незалежної країни і незалежної культури ще дуже далеко.

Проблеми, з якими стикається система освіти, ускладнюються наявністю застарілих методик викладання та низьким рівнем морального духу вчителів. Методи викладання та навчання є застарілими, а учні практикують заучування, не знаючи, як використовувати ці знання у повсякденному житті. Навчальні програми перевантажені теоретичними знаннями і недостатньо застосовуються на практиці, а підручники академічно сухі і перевантажені другорядним фактичним матеріалом, що знижує мотивацію і допитливість учнів. Знову ж таки, це схоже на вплив давньокитайської культури на освіту, і Україна має пройти довгий шлях до пошуку власної моделі шкільної освіти.

II. Вплив сучасних культурних відмінностей на базову літературну освіту

1. вплив радянської моделі базової освіти

Відповідно до колишньої радянської освітньої моделі, прийнятої Комуністичною партією Китаю на початку 1950-х років, сучасна система базової освіти Китаю складається з шести років загальної початкової освіти та шести років середньої освіти. хоча західна освіта, така як прогресивна освіта, біхевіоризм, когнітивізм, конструктивізм

і постструктуралізм, були впроваджені в Китаї на початку 20-го століття і відіграли важливу роль у розвитку сучасної базової освіти в Китаї, комуністичні ідеї залишилися основою основну характеристику, структуру і зміст навчальних програм і продовжує чинити сильний вплив на існуючі концепції освіти та її цілі, освітню філософію і практику.

В Україні, відповідно до освітньої системи, яка склалася в Радянському Союзі, освіта в СРСР була безкоштовною і доступною для всіх, а неписьменність була в основному ліквідована.

Радянська система освіти була розділена на три рівні, і хоча існували відмінності в точній термінології, що використовувалася для опису кожної професії або школи, ці назви використовувалися з минулого до теперішнього часу для оцінки рівня освіти окремих осіб або конкретних шкіл. З 1981 року обов'язковою є повна загальна середня освіта, а перед вступом до університету учні отримують атестат про повну загальну середню освіту.

З 1981 року обов'язковою є повна базова освіта, після закінчення якої учні отримують диплом про "повну середню освіту" перед вступом до університету.

2. криза базової освіти в Україні

Відвідуючи українські школи, особливо сільські, важко повірити, що держава витрачає на освіту 6% ВВП, що є одним з найвищих рівнів

державних витрат на освіту у світі. Школам в Україні часто не вистачає належних приміщень, сучасного обладнання та якісних підручників. У сільських школах іноді відсутні внутрішні туалети, не кажучи вже про застарілі класні кімнати. Але це лише верхівка айсберга, руйнування інфраструктури - лише найочевидніший виклик.

При цьому в освіті поширені неофіційні платежі. Не секрет, що багато шкіл збирають кошти з батьків на ремонт класів, готують квіти чи подарунки для вчителів. Деякі батьки також дають хабарі, щоб їхні діти були прийняті до школи, отримали кращі оцінки або змусили займатися з репетиторами. Такі практики негативно впливають на розуміння учнями принципів чесної гри та необхідності вчитися.

Крім того, низький соціальний статус професії вчителя, а ще нижча заробітна плата деморалізують працюючих чоловіків і жінок. Відсутність можливостей для особистого та професійного розвитку пригнічує творчий потенціал, енергію та, зрештою, мотивацію.

Як наслідок, не всі громадяни України мають рівний доступ до якісної освіти, гарантований Конституцією. Насправді, занадто багато шкіл країни поглиблюють те, що стає глибоко вкоріненим колом бідності: діти з бідних сімей не можуть набути необхідних навичок і людського капіталу, необхідних для того, щоб добре працювати і стати справжньою опорою суспільства.

На щастя, Україна визнає цей виклик і, схоже, налаштована на

його вирішення. Новий Закон про освіту є багатообіцяючим початком.

3. реформи базової освіти в обох країнах

Після реформи та відкритості Китай розпочав реформування базової освіти та прийняв багато законів про освіту для забезпечення ефективного впровадження базової освіти, таких як

(1) Закон про обов'язкову освіту

У 1986 році в Китаї було прийнято Закон про обов'язкову освіту, яким запроваджено дев'ятирічну обов'язкову освіту. Обов'язкова освіта реалізується на всій території країни відповідно до Закону про обов'язкову освіту, який передбачає, що всі діти та молодь шкільного віку повинні отримувати безкоштовну, обов'язкову та загальну освіту.

(2) Розробка підручників

У 1992 році під керівництвом колишнього Комітету з розвитку освіти було розроблено навчальну програму з різних предметів для денної форми навчання в початкових і середніх школах з метою забезпечення керівництва для викладання в початкових і середніх школах в умовах дев'ятирічної обов'язкової освіти та приведення підручників для початкових і середніх шкіл у відповідність до нормативних вимог. нові навчальні матеріали для загальноосвітніх шкіл, що пов'язані з дев'ятирічною обов'язковою освітою, були впроваджені в Шаньсі, Цзянсі та Тяньцзіні в 1993 році на пілотній основі.

(3) Нова навчальна реформа в Китаї

У червні 2001 року з метою вдосконалення системи освіти та підвищення її якості, а також надання громадянам знань та навичок, необхідних для життя у світі, що дедалі більше глобалізується, Міністерство освіти КНР оприлюднило "Концепцію реформи навчальних планів базової освіти", офіційно започаткувавши найбільш безпрецедентну реформу базової освіти в сучасній освітній історії Китаю - "Нову реформу навчальних планів". Підтримка нової навчальної програми - це розвиток кожного учня.

У 2014 році український уряд оголосив про комплексну реформу середньої школи, реформу, яка була визначена в новому законі про освіту на Українській освітній конференції у вересні 2017 року. Метою нової законодавчої реформи є реалізація концепції "Нової української школи" шляхом зміни структури середньої освіти та запровадження дитиноцентричного підходу, а головне - передача повноважень з управління освітою та розподілу ресурсів від центральної влади до громади.

Як і за радянських часів, у незалежній Україні не було поділу шкіл на початкову та старшу: учні навчалися в одній школі протягом 9-11 років. "Концепція "Нова українська школа" передбачає збільшення кількості років навчання в школі з 11 до 12, що дасть учням більше часу для підготовки до дорослого життя. Це також стане

першим кроком на шляху наближення української системи освіти до європейської. Сама школа поділяється на початкову освіту (4 роки), базову середню освіту (5 років) та професійну середню освіту (3 роки), яка замінить 10 та 11 класи. Останній надаватиме академічну освіту для тих, хто бажає продовжити навчання в університеті, та професійну підготовку для тих, хто не бажає цього робити.

Основним акцентом "Нової української школи" є визначення розвитку дитини через розвиток компетентностей, необхідних для самореалізації, а не академічних досягнень.

Розділ II: Вплив культурних відмінностей на вищу літературну освіту

I. вплив давніх культурних відмінностей на вищу літературну освіту

1. відмінності у стилях вищої освіти між двома країнами

До давньокитайських освітніх стилів у вищій школі належать

(1) Важливість іспитів

Однією з найстаріших спадщин імперської освітньої традиції є знаменитий іспит "гаокао", або національний вступний іспит до коледжу, який є єдиним критерієм, що визначає право студента на вступ до вищого навчального закладу. 7 та 8 червня кожного року мільйони людей похилого віку приймають гаокао.

У Китаї оцінка студента за шкалою Gao Kao є єдиним фактором, який визначає його право на вступ до університету. Чим вищий бал, тим більша ймовірність того, що вони зможуть навчатися в кращому університеті. Це може здатися надзвичайно напруженим і залякуючим. Для більшості учнів китайських середніх шкіл Гао Као є кульмінацією останніх 12 років навчання.

Перед складанням іспиту студенти мають обрати між гуманітарними та природничими предметами. Таке рішення зазвичай приймається у першому класі середньої школи і визначає предмети, на яких вони зосереджуватимуться і з яких складатимуть іспити Gao Kao, на додаток до трьох обов'язкових предметів - мови, математики та іноземної мови. Іспит GCSE проводиться лише один раз на рік і може вважатися одним з найбільш стресових іспитів у світі. Ті, хто не продемонструє високі результати на іспитах з високими ставками і програє, здебільшого вирішують продовжити навчання наступного року, готуючись до перескладання іспитів. Ті, хто не склав іспит, шукають низькооплачувану роботу або взагалі відмовляються від навчання у вищому навчальному закладі. У країні, де цінують освіту, успіх або невдача у вищій освіті розглядається як найбільший фактор, що визначає те, як людина проведе решту свого життя.

(2) Важливість освіти як засобу набуття знань та навичок читання

Вступаючи до вищих навчальних закладів, китайські студенти

починають наполегливо вчитися. На цей процес вплинула традиційна китайська культура. Китайські студенти навчаються дуже старанно і несуть велику відповідальність. Під час навчання у вищих навчальних закладах студенти повинні прочитати велику кількість книг та інших матеріалів. На відміну від західних студентів, китайські студенти намагаються прочитати весь матеріал, запропонований викладачами, навіть якщо це не є обов'язковим. Книги дуже важливі, їх уважно читають багато разів і намагаються запам'ятати, що в них написано. Вони витрачають багато часу на запам'ятовування матеріалу, а запам'ятовування є одним з основних способів засвоєння матеріалу в китайських університетах.

(3) Високий статус вчителів

Китайські студенти з великою повагою ставляться до своїх викладачів. Відносини між викладачем та студентом є дуже ієрархічними. Вчитель несе відповідальність за навчально-виховний процес і він має бути високоповажною, інтелігентною та компетентною людиною. Студенти повинні поважати і шанувати своїх викладачів, бути старанними і цілеспрямованими, наполегливо вчитися, здобувати знання і ставати хорошими фахівцями і членами суспільства. Стиль викладання у більшості китайських університетів все ще залишається досить авторитарним. Вчителі користуються повагою і знаходяться в центрі освітнього процесу.

(4) Авторитетний стиль викладання

Деякі студенти скаржаться на те, що викладачі не навчають студентів самостійно мислити і надають перевагу "поверхневому" підходу до навчання, а не спробам зрозуміти матеріал "вглиб". Так чому ж ці китайські професори не можуть змінити свої методи викладання? Відповідь може полягати у вищезгаданій конфуціанській ідеї про те, що вчителі мають здатність вести інших до знань і кращого життя. Ця ідея спотворювалася і уточнювалася протягом століть, але все ще присутня у свідомості багатьох китайських вчителів. Як наслідок, багато китайських викладачів і професорів викладають у лекційному стилі, не надаючи багато місця або часу для запитань чи дискусій зі студентами. Учні, як і раніше, очікують, що вони будуть виявляти повагу до своїх вчителів, слухаючи їх.

У випадку України, країна не змогла повністю розробити власний підхід до освіти через тривалий період відсутності незалежності. Хронічна бездержавність України негативно позначилася на сучасній українській вищій освіті. Це породило сильний песимізм серед українців щодо своєї країни та освіти. Багато студентів не довіряють освіті у своїй країні і обирають навчання за кордоном. Проблеми вищої освіти в Україні є дуже системними і складними. Вона склалася внаслідок відсутності протягом багатьох років чіткої стратегії розвитку. Звичайно, не можна сказати, що це проблема лише освітньої

політики. З моменту здобуття незалежності в українській державі панує менталітет "виживання", відсутня чітка стратегія розвитку та чіткий напрямок руху нашого суспільства. Україні необхідно виробити власну національну філософію, яка об'єднає країну своїм освітнім світоглядом.

2. практична спрямованість китайської вищої освіти та непрактичність української освіти

Хоча більшість китайських студентів мають можливість обирати професії, які потрібні їхній країні, непрактичне ставлення до освіти, характерне для української культури, негативно впливає на українську вищу освіту, що проявляється у надмірній кількості університетів, нереалістичності університетських навчальних програм, а також у тому, що студенти обирають не ті професії, які потрібні Україні.

II. Вплив сучасних культурних відмінностей на вищу освіту

1. вплив радянської моделі вищої освіти

На початку 1950-х років Радянський Союз справив глибокий вплив на реформу вищої освіти в Китаї. Наслідуючи радянську модель, уряд КНР вжив низку заходів з реформування вищої освіти з метою "розвитку професійних коледжів, зміцнення комплексних університетів, а також зосередження зусиль на розвитку промислових талантів та викладачів". Вища освіта Китаю зазнала значної

реструктуризації і налічує 229 вищих навчальних закладів, у т.ч. 17 комплексних університетів, 58 педагогічних університетів, 44 багатoproфільних інститутів, 37 медичних шкіл, 31 сільськогосподарський та рибогосподарський інститут, 17 коледжів мистецтв, 8 мовних коледжів, 6 коледжів фізичної культури, 5 фінансово-економічних коледжів та 5 політологічних і юридичних коледжів. Під впливом Радянського Союзу уряд Китаю також запровадив централізований план єдиної національної системи викладання - навчальні матеріали, навчальні програми тощо. Наслідки цієї трансформації можна спостерігати і сьогодні у вигляді надмірної секторальності, фрагментації та надмірної спеціалізації.

2. криза вищої освіти в Україні

Після розпаду Радянського Союзу в українській вищій освіті почала проявлятися криза. У радянський період була розвинена більш розвинена система освіти, але після здобуття незалежності комуністична держава перетворилася на капіталістичну державу. Стара модель не могла працювати, і пройшло ще багато часу, перш ніж Україна змогла побудувати нову модель. Ця криза торкнулася і вищої освіти. Серед основних проблем, які ця криза спричинила для вищої освіти в Україні, можна виділити наступні.

Зміст освітніх програм є застарілим. Важко інтегрувати освітні програми в останні технологічні розробки, і вони не відповідають

останнім дослідженням. Значною мірою це можна пояснити свідомою чи вимушеною закритістю системи; викладачі здебільшого користуються лише україномовною літературою, що обмежує їхній доступ до новітніх наукових досліджень і не дозволяє інтегрувати їх у навчальний процес. Застаріла матеріально-технічна база та брак ресурсів для проведення якісних досліджень також ускладнюють розробку контенту, що відповідає сучасним дослідницьким потребам.

Методика викладання викладача застаріла. Викладачі все ще використовують старі методи викладання, які не адаптовані ні до потреб сучасних студентів, ні до нових можливостей, що відкриваються завдяки останнім досягненням у сфері інформаційних технологій. Наприклад, студенти часто скаржаться на те, що викладачі контролюють якість навчання шляхом перевірки письмових конспектів замість того, щоб мотивувати студентів та стимулювати їх інтерес до предмета.

Учні не підготовлені до навчання в університетах. Статистика дає цьому переконливе пояснення: під час демографічної кризи загальна кількість випускників середніх шкіл зменшилася з 500 000 у 2004 році до 200 000 у 2016 році, тоді як кількість вищих навчальних закладів та кількість студентів значно зросла. Ці обставини призвели до значного збільшення кількості випускників середніх шкіл, які вступають до ВНЗ (до 80%), але зменшення кількості учнів, які

закінчують середню школу, призвело до недостатньої кількості студентів того ж стандарту, що і ті, хто закінчив раніше, що дозволило ВНЗ почати прийом студентів, які не були підготовлені або невмотивовані до навчання. Крім того, необмежений набір на спеціальності, що фінансуються за рахунок власних коштів, суттєво викривив розподіл абітурієнтів за спеціальностями: до 80% студентів на популярних спеціальностях (наприклад, правознавство) сплачують за своє навчання самостійно. Часто ці абітурієнти можуть обирати інженерні або природничі спеціальності з державною фінансовою підтримкою, але вони більш охоче платять за навчання, щоб вступити на більш престижні спеціальності.

Застаріла навчальна база та нестача навчально-методичних матеріалів. Модернізація освіти потребує нових навчальних приміщень та адекватних нових навчальних ресурсів, але реальність така, що нові навчальні приміщення та сучасні навчальні ресурси відсутні, що унеможлиблює якісну освіту, особливо за інженерними та природничими програмами.

Масштабна неповага до академічної доброчесності та висока толерантність до академічних порушень. Поєднання соціальної кризи та освітніх проблем призвело до різкого зниження вимог до системи освіти та вимог, що висуваються до студентів, викладачів та адміністраторів. Толерантність до посередностей стала нормою, а

серйозні порушення академічної доброчесності у великих масштабах (наприклад, списування на іспитах або плагіат у магістерських чи докторських роботах у майже 90 відсотків студентів) не розглядаються як зловживання. Результатом є викривлена система етичних принципів і викривлена академічна етика, вкорінена в академічній культурі, подолання якої є чи не найбільшим викликом сьогодення.

Причинами цих проблем у вищій освіті України можна назвати фінансову кризу в країні та непрактичність української освітньої філософії.

3.реформування вищої освіти в обох країнах

Після відкриття китайські університети почали приймати нові філософії викладання з-за кордону. сучасна вища освіта в Китаї зазнала низки реформ і змін, і зараз Китай приваблює велику кількість іноземних студентів і викладачів. у 1977 році Ден Сяопін вирішив відновити вступні іспити до коледжів, що мало глибокий історичний вплив на китайську вищу освіту. з 1980-х років китайська вища освіта зазнала низки реформ і поступово досягла прогресу. Структурні реформи включають п'ять компонентів: реформа пропозиції вищої освіти, реформа управління вищою освітою, реформа фінансування вищої освіти, реформа набору та працевлаштування, а також реформа інституційного внутрішнього управління, які мають на меті надати

вищим навчальним закладам більше автономії та можливості краще задовольняти потреби студентів.

В останні роки китайські університети також стали більш відкритими для впливу на них іноземних освітніх тенденцій, при цьому Китай переймає багато західних освітніх методів і підходів, зокрема, США, але при цьому зберігається унікальність китайської освіти, зберігаються всі традиції і особливості китайської освіти, але в той же час вища освіта стала більш гнучкою і більш відкритою. По мірі того, як потужність Китаю продовжує зростати, а його популярність у світі збільшується, країна приваблює тисячі іноземних студентів і кількість іноземних студентів продовжує стрімко зростати. За даними Міністерства освіти КНР за 2014 рік, у 31 провінції Китаю навчалось понад 377 054 іноземних студентів, що на 5,77% більше, ніж за аналогічний період минулого року, а у 2015 році до Китаю прибуло рекордні 397 635 іноземних студентів, що закріпило позицію Китаю як третього за популярністю напрямку для навчання за кордоном.

Нещодавно Україна здійснила низку ефективних реформ, спрямованих на наближення української освіти до європейських стандартів, перехід до більш персоналізованого підходу до викладання та навчання, оптимізацію викладання в університетах та посилення акценту на професійну практику під час навчання.

Сталий розвиток суспільства шляхом формування конкурентоспроможного людського капіталу та створення умов для навчання впродовж життя:

- ✓ Забезпечити доступ до вищої освіти.
- ✓ незалежність вищої освіти від політичних партій, громадських і релігійних організацій
- ✓ інтеграція до Європейського простору вищої освіти та ширша міжнародна інтеграція
- ✓ державна підтримка досліджень та інновацій, включаючи пільговий фінансовий режим для університетів, що займаються дослідженнями
- ✓ підтримка випускників у працевлаштуванні та заохочення роботодавців до працевлаштування випускників на першому робочому місці
- ✓ сприяння розвитку незалежного мислення у вищих навчальних закладах.

Розділ 5 Висновки

Культура має великий вплив на літературну освіту, і кожна країна має свої особливості в різних культурних контекстах. Китай і Україна - дві країни з різною історією та культурою, і відповідно до давніх і сучасних культур Китаю та України, аналіз показує, що:

Давньокитайська культура характеризується приналежністю до однієї з найдавніших цивілізацій; вірою в конфуціанство, даосизм, буддизм. Її вплив на китайську освіту проявляється в авторитарному стилі викладання, високому статусі вчителя, важливості освіти як засобу набуття знань та навичок читання, значенні іспитів, високому рівні відповідальності та тиску на учнів, а також спрямованості освіти на створення гармонійного суспільства. Давня культура України характеризується тим, що вона є країною, яка формується, яка не виробила самостійного стилю; вірою в православне християнство тощо. Її вплив на українську освіту проявляється у відсутності власного стилю виховання, авторитарності викладання, непрактичності освіти тощо.

Сучасна китайська культура характеризується створенням Комуністичної партії Китаю, вивченням радянської моделі, реформуванням та відкриттям економіки тощо. Її вплив на китайську освіту характеризується: впливом радянської моделі освіти, яка має спільні риси з радянською освітою; відкритою освітою та вибором

кращих освітніх моделей з різних країн. Для сучасної української культури характерні: радянський контроль у радянський період; перехідний період після розпаду Радянського Союзу; європейський вибір тощо. Вплив цієї культури на освіту в Україні відображається в радянській освітній спадщині, кризі в освіті та низькому статусі вчителя, а також у виборі європейського стандарту як орієнтиру освітньої реформи.

Крім того, культурні відмінності між Китаєм та Україною мали різний вплив на освіту на всіх етапах. Аналізуючи вплив китайської та української культур на освіту, ми виявили, що між культурами Китаю та України існують подібності та відмінності, причому відмінності переважають, а також подібності та відмінності існують між китайською та українською освітою.

Під впливом конфуціанства китайська базова освіта традиційно зосереджується на допомозі учням добре складати стандартизовані тести на всіх рівнях. Такий акцент на тестуванні сприяв змістовно-орієнтованому і орієнтованому на вчителя характеру китайської освітньої практики і мав довготривалий вплив на професійну ідентичність вчителів. Традиційно китайці вважали, що знання існують у вчителів та текстів, а роль вчителя - це роль експерта та лектора, який надає чіткі пояснення тексту. Всі необхідні знання та навички студенти мають отримати від викладача та тексту. Китайські

студенти щодня зайняті навчанням, вони старанно вчаться і вчаться бути дисциплінованими та старанними. Наразі Китай вносить багато змін до базової освіти та випробовує нові способи викладання.

Тривала відсутність державності негативно вплинула на базову освіту в Україні. Україна не мала можливості виробити власний стиль освіти. Як наслідок, базова освіта в Україні страждає від багатьох проблем: застарілі методи викладання, низький моральний дух вчителів, застарілі методи викладання та навчання, учні практикують зазубрювання, не знаючи, як використовувати ці знання у повсякденному житті. Навчальні програми перевантажені теоретичними знаннями і недостатньо застосовуються на практиці, а підручники академічно сухі і перевантажені другорядним фактичним матеріалом, що знижує мотивацію і допитливість учнів. Зараз, намагаючись реформувати базову освіту відповідно до європейських стандартів, Україна має пройти довгий шлях до пошуку власної моделі освіти.

Вища освіта в Китаї значною мірою перебуває під впливом деяких ідей Конфуція про освіту. Вища освіта Китаю характеризується важливістю іспитів, значущістю навчання для набуття знань та розвитку навичок читання, авторитетним становищем викладачів. У випадку України, країна не змогла повністю розробити власний підхід до освіти через тривалий період

відсутності незалежності. Хронічна бездержавність України негативно вплинула на сучасну українську вищу освіту, що породило сильний песимізм серед українців щодо своєї країни та освіти, багато студентів не вірять в освіту у власній країні та обирають навчання за кордоном. У 20-му столітті вища освіта в обох країнах перебувала під впливом радянської моделі вищої освіти. Після відкриття китайські університети почали сприймати нові філософії викладання з-за кордону, а сучасна вища освіта в Китаї зазнала низки реформ та змін, і зараз Китай приваблює велику кількість іноземних студентів та викладачів. Нещодавно в Україні було проведено низку ефективних реформ, спрямованих на наближення української освіти до європейських стандартів, перехід до більш персоналізованого підходу до навчання та оптимізацію університетського викладання, що зробило українську вищу освіту більш орієнтованою на професійну практику під час навчання.

Аналіз культур Китаю та України та аналіз освіти під впливом культури дозволить китайським та українським освітянам або іноземним студентам отримати попереднє уявлення про країни один одного та надасть певну інформацію, яка допоможе обом країнам у їхніх культурних та освітніх обмінах. Таким чином, Китай і Україна можуть вчитися один у одного в галузі освіти. Українська освіта може навчитися у Китаю, як зберегти свій традиційний стиль освіти,

водночас використовуючи нові освітні теорії та практики. Наразі Інститути Конфуція діють у кількох містах України, і їхня кількість може бути збільшена з метою популяризації китайської культури та китайського освітнього досвіду. Обидві країни зараз активно реформують освіту. Це допоможе обом країнам збільшити обсяги обміну студентами та викладачами з метою обміну досвідом реформування освіти.

У своєму огляді літератури я виявив прогалину у введенні впливу китайської та української культури на літературну освіту. Тому в цьому дослідженні було вирішено проаналізувати культурний фон Китаю та України та проаналізувати відмінності в освіті між Китаєм та Україною через вплив культури на освіту, щоб читачі могли мати глибоке розуміння стилів освіти Китаю та України, які можуть Це може надати певну допомогу культурному та освітньому обміну між Китаєм та Україною.

В останні роки економічні, культурні та освітні обміни між Китаєм та Україною почастишали, і існує нагальна потреба у проведенні додаткових досліджень та порівняльного аналізу базової інформації про Китай та Україну, особливо у сфері освіти. Це дослідження містить попередній аналіз та вступ до культури та освіти Китаю та України, сподіваючись залучити більше читачів до ознайомлення та аналізу освіти Китаю та України з різних точок зору,

а також надати багате джерело довідкової інформації для покращення обмінів між двома країнами. Передбачається, що найближчим часом більше китайських та українських студентів поїдуть до країн один одного.

Ми віримо, що в найближчому майбутньому більше китайських та українських студентів навчатимуться в країнах один одного і більше людей будуть залучені до роботи за обміном між Китаєм та Україною.

Посилання

Китайська секція

Періодичні видання:

- [1] Чень Яньфан. Дослідження впливу китайської традиційної культури на китайську освіту [J]. Талант, 2018.
- [2] Лі Шудзінь. Співробітництво та обмін між вищими навчальними закладами Китаю та України [J]. Всесвітня інформація з питань освіти, 2008.
- [3] Ян Цзя Нань. Негативний вплив китайської культури на сімейне виховання [J]. Академічний тижневик, 2016.
- [4] Чжу Сяоман, Чжан Наньсін. На шляху до суспільства знань: кілька фундаментальних питань сучасної теорії викладання – від, Діалог з питань освіти між Китаєм та Україною [J]. Журнал "Освіта", 2005.

Папери:

- [1] Шия. Китайська традиційна культура і будівництво соціалістичних основних цінностей [D]. Шеньсіський педагогічний університет, 2017.
- [2] Ван Сівен. Дослідження статусу вчителів: порівняльна перспектива китайської та західної культур [D]. Шеньчженьський університет, 2017.
- [3] Чжан Цзянбо. Дослідження добродійної думки конфуціанства та її сучасне значення [D]. Ланьчжоуський університет, 2017.

Секція іноземних мов

Публікації:

- [1] Creel . What Is Taoism?[M]. University of Chicago Press, 1982 .
- [2] Donald H. Bishop. Chinese Thought: An Introduction[M]. Motilal Banarsidass Publ., 1995
- [3] Huntington, S. P. The clash of civilizations and the remaking of world order[M]. Simon and Schuster, 1996.
- [4] Арбеніна В. Л. Етносоціологія. Навчальний посібник: 2-ге видання, доповнене і перероблене[M]. Х., 2017.
- [5] Бойко О. Д. Історія України: Посібник для студентів вищих навчальних закладів.[M]. — К.: Видавничий центр «Академія»[M]. 2016.
- [6] Британ В. Т. Висоцький О. Ю. Історія України з давнини до початку XXI століття[M]. — Дніпро: НМетАУ. 2017.
- [7] Висоцький О. Ю. Історія української культури: Навчальний посібник[M]. Дніпропетровськ, 2016.
- [8] Довгий С. О.. Наука та освіта в Україні: сучасні проблеми і можливі шляхи їх вирішення [M]. К :Наука та наукознавство. - 2016.
- [9] Крип'якевич І. П. Історія української культури [M]. Київ, 2002. 300- 328 с
- [10] Макарчик С. А. Етнографія України: Навчальний посібник[M]. Л., 1994.

Категорія "Електронні ресурси":

- [1]http://shron1.chtyvo.org.ua/Mykytiuk_Volodymyr/Pedahohichni_kontsepty_Ivana_Franka_teoriia_ta_metodyka_navchannia_literatury.pdf
- [2]<https://www.academia.edu/59901554/%D0%>
- [3]<https://dyvoslovo.com.ua/wp-content/uploads/2017/03/1-0417.pdf>
- [4]http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?C21COM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&IMAGE_FILE_DOWNLOAD=1&Image_file_name=PDF/Nvmdup_2018_2_38.pdf
- [5]<https://tdp-journal.com/index.php/journal/article/download/55/43/>
- [6]https://www.academia.edu/attachments/62823588/download_file?st=MTU4OTQ3MDk1NCw0Ni4xMTguMTU3LjE0Ng%3D%3D&s=profile
- [7] Hofstede Insights. <https://www.hofstede-insights.com>.
- [8] Kremen Vasyl. National report on the state and prospects of education development in Ukraine 2017. <http://lib.iitta.gov.ua/706242/2/nac%20dopovid%202017%20ENG.indd%2022-03-2017.pdf>
- [9] Li H, Yang W, Chen J. J. From 'Cinderella' to 'Beloved Princess': The Evolution of Early Childhood Education Policy in China 2016. <http://hdl.handle.net/10722/237061>
- [10] Li Li-xu. The influences of the soviet educational model on the education of P. R. China, 2001. <https://link.springer.com/article/10.1007/BF03026295>.
- [11] Ministry of Education. 9-year Compulsory Education. <http://www.china.org.cn/english/education/184879.htm>.
- [12] People's Republic of China Ministry of Education Statistics of Foreign Students in China 2015. <http://old.moe.gov.cn/publicfiles/business/htmlfiles/moe/s5987/201503/184959.html>
- [13] Primary and Secondary Education in China. <https://chinaeducenter.com/en/cedu/cel.php>
- [14] Samokhin Igor, Kudelia Mariia. Education in the Hands of Communities in Ukraine: What Has Changed So Far? 2018. <https://cedos.org.ua/en/articles/detsentralizatsiia>
- [15] Supporting the Early Childhood Workforce at Scale: Preschool Education in Ukraine 2018. https://www.r4d.org/wp-content/uploads/ECWI-Ukraine-Full-Report_Eng.pdf
- [16] Tatsenko Lyudmila. Why Ukraine is reforming its higher education system 2014. <https://www.britishcouncil.org/voices-magazine/why-ukraine-reforming-its-higher-education-system>
- [17] Tsyrfia Iuliia. The formation of the European identity of Ukraine: Key factors and principles 2016. <http://lfpr.lt/wp-content/uploads/2015/09/LFPR-30-Tsyrfia.pdf>

Категорія "Періодичні видання":

- [1] Bulmer M. and Solomos J. *Ethnic and Racial Studies Today*[J]. Oxford University Press, 1999.
- [2] Cohen, M. *Being Chinese: The peripheralisation of traditional identity*. In W.Tu (Ed), *The living tree: The changing meaning of being Chinese today*[J].Stanford, California: Stanford University Press, 1994.
- [3] Djankov Simeon, Nikolova Elena. *Communism as the Unhappy Coming*[J]. *Journal of Comparative Economics* 46(3) DOI: 10.1016/j.jce.2018.
- [4] Geert Hofstede. *Cultures and Organizations: Software of the Mind*[J]. New York: MC Grow Hill, 1997.
- [5] Golarz R. and Golarz M.. *The Power of Participation: Improving Schools in a Democratic Society*[J]. Sebastopol CA: National Training Associates, 1995.
- [6] Harry C Triandis. *The many dimensions of culture*[J]. *Academy of Management Executive*, vol. 18, no. 1, pp. 88-93, 2004.
- [7] Hofstede G. and Hofstede G. J. *Culture and organizations: software of the mind*[J]. New York: McGraw-Hill, 2005.
- [8] Hofstede G.G Hofstede G.J. and Minkov M. *Intercultural Cooperation and Its Importance for Survival*[J]. N.p.: McGraw Hill 2010.
- [9] Hofstede G. *Culture's Consequences: International Differences in Work-related Values*[J]. London: Beverly Hills, CA: Sage 1980..
- [10] Hofstede, G. *The Cultural Relativity of Organizational Practices and Theories*[J]. *Journal of International Business Studies*, 14(2), pp. 75-89, 1983.
- [11] Hui-Chen Huang G. Gove M. *Confucianism and Chinese Families: Values and Practices in Education*[J]. *International Journal of Humanities and Social Science* 2(3):10-14, 2012.
- [12] Jacob Nina. *Cross-cultural investigations: emerging concepts*[J]. *Journal of Organizational Change Management*, vol. 18, no. 5, pp. 514-528, 2005.
- [13] Jan Pieter Van Oudenhoven. *Do organizations reflect national cultures? A 10-nation study*[J]. *International Journal of Intercultural Relations*, vol. 25, pp. 89-107, 2001.
- [14] Jiaxiong Zhu. *Early Childhood Education and Relative Policies in China*[J]. *International Journal of Child Care and Education Policy*, 3:30010051, 2015.
- [15] Kutsyuruba Benjamin. *Education in the Period of Post-Soviet Transition in Ukraine*[J]. *Demokratizatsiya The Journal of Post-Soviet Democratization* 19(3):287-309, 2011.
- [16] Mahmoud Rohol amini. *Cultural Study Context*[J]. Tehran: Attar, 1992.
- [17] Oxford, R. Anderson, N. *A cross-cultural view of learning styles*[J]. *Language Teaching*, 28, 1995.
- [18] Price, R. *Moral-political education and modernisation*[J]. Pergamon Press 15, 1992.
- [19] Rachel F Baskerville. *Hofstede never studied culture*[J]. *Accounting, Organizations and Society*, vol. 28, pp. 1-14, 2003.
- [20] William G. Saywell. *Education in China Since Mao* [J]. *The Canadian Journal of*

Higher Education, Vol. X-1, 1980.

Категорія "Есе":

- [1] Baiyin Yang, Wei Zheng, Mingfei Li. Chinese View of Learning and Implications for Developing Human Resources [D], University of Minnesota, 2006. George M.Z
- [2] George, M. Ziklová A. Primary and Secondary education in USA and China: comparison of approach and purpose [D]. Masaryk University, 2014.
- [3] Lele Zhang. The Hofstede's Culture Difference Research in the Chinese Mergers and Acquisitions International Company [D] University of Bergen, 2015.
- [4] Ponomarova, K. Differences and Similarities Between Czech and Ukrainian Culture [D], State University of New York Empire State College, 2015.
- [5] Shatska, O. A Comparison of Higher Education System between China and Ukraine [D]. National Transport University in Kyiv (Ukraine), 2014

Подяки

Як китайський студент, який приїхав до Львова сам, я дуже вдячний моїм українським друзям за те, що вони піклувалися про мене протягом цих двох років життя і навчання. Я хочу подякувати моїм викладачам за викладання української мови та профільних дисциплін, моїм колегам-іноземним студентам за те, що супроводжували мене протягом мого короткого і чудового перебування в чужій країні, а також моїм знайомим і незнайомим українським одногрупникам за їхню доброту і толерантність, які допомогли мені невимушено вчитися і знаходити друзів.

Крім того, я хотів би подякувати моєму науковому керівнику, професору Микитюк Володимир, який був моїм наставником протягом усього життя. Саме духовні настанови мого наставника зробили мене більш вмотивованим до проведення моїх досліджень, і саме академічні настанови мого наставника зробили мене більш ефективним і чітким у моїх дослідженнях. За останні два роки я вже давно вважаю свого наставника членом сім'ї, і я обов'язково передам наставництво, яке отримав від свого наставника.

Я сподіваюся, що Україна зможе подолати цей складний час, і що дружба між Китаєм і Україною буде продовжуватися!